

გურიის სახელმწიფო რწმუნებულის ადმინისტრაციაში სტიქიით დაზარალებული ოჯახების საკითხი განიხილეს

8 სექტემბრის სტიქიის დროს დაზარალებული ოჯახების საკითხი განიხილეს გურიის მხარეში სახელმწიფო რწმუნებულის ადმინისტრაციაში, რომელსაც სახელმწიფო რწმუნებულის **გიორგი ურუმბუტე** წევრობით უზრუნველყოფის სააგენტოს დირექტორი **ზურაბ უტამაგული**, გარემოს ეროვნული სააგენტოს გეოლოგიის დეპარტამენტის უფროსი **მერაბ გაფრინდაშვილი** და ადგილობრივი ხელისუფლების ხელმძღვანელი პირები ესწრებოდნენ. შეხვედრაზე გეოლოგების მიერ შესრულებული სამუშაოები და მიმდინარე პროცესები განიხილეს, ასევე იმსჯელეს დაზარალებული მოქალაქეების საცხოვრებელი სახლების უზრუნველყოფის საკითხზე. გეოლოგები ამ დრომდე მუშაობენ სტიქიის ზონაში, საბოლოო მონაცემები უახლოეს მომავალში გახდება ცნობილი.

ა ლ ი ო ნ ი

გურია **უძველესი გაზეთი უახლესი ინფორმაციებით!**

ს ა ზ ო გ ა დ ო ე ბ რ ი ე ვ - პ ო ლ ი ტ ი კ უ რ ი გა ზ ე თ ი .
 ყოველკვირეული გამოშვება. № 23 (10459) 19 ოქტომბერი

ოჯახებშია ყოველწლიურ ღვინის ფესტივალს - „ღვინის დღეებს“ უმასპინძლა

საქართველოს მთავრობის ადმინისტრაციის ორგანიზებით და ოჯახების მხარის ჩართულობით, ფესტივალის ღვინის დღეების პარკში გაიმართა, სადაც მოეწყო ქართული ღვინის დეგუსტაცია; ტრადიციული გურული კერძების დაგემოვნება; ღვინით ხატვა; საგამოფენო სივრცე „საქართველო - ღვინის სამშობლო“ და ექსკურსია მეწარმე ნიკა სიორიძის მარანში. ჩატარდა კონცერტი „თეატრალურის კვარტეტის“ და ჯგუფი „გუფი ლენდის“ მონაწილეობით.

ლონისძიებებს გურიის მხარისა და ადგილობრივი ხელისუფლების წარმომადგენლები მოქალაქეებთან ერთად დაესწრნენ.

ოქროს საბადოები გურიაში – ინვესტიცია ქალაქში

ალიონი. საქართველოში ოქროს მოპოვებას ოდითგანვე მისდევდნენ. მითი „ოქროს საწმისის“ შესახებ მსოფლიო ისტორიის საგანძურშია შესული. არქეოლოგიურმა გათხრებმა ცხადყო, რომ არგონავტების მოგზაურობა კოლხეთში რეალური ფაქტი იყო.

სტრატონი თავის გეოგრაფიულ თხზულებებში წერს, რომ სვანეთში მდინარეებს ჩამოაქვთ ოქრო, რომელსაც იქ მცხოვრებნი დახვედრილი ვარცხლებით და ბეწვიანი ტყავებით აგროვებენ.

ბოლო წლების მონაცემებით საქართველოში ათ მთავარ საქარტოლოგიურ საქონელს შორის ოქრო ერთ-ერთია, რომლის წილი მთლიან ექსპორტში 2,7-დან 3 პროცენტამდე მერყეობს.

შეიცვალა ოქროს მოპოვების მეთოდი და თუკი ადრე ჩვენი წინაპრები ოქროს ე.წ. „საცრის მეთოდით“ მოიპოვებდნენ (ძირითადად სვანეთში და სამხრეთ საქართველოში იყენებდნენ), ამჟამად ტექნოლოგიური განვითარების ხარისხით ოქროს მოპოვებას უკვე უკავშირდება მრეწველობის განვითარება და რაოდენობის არსებობის ნიშნები ამკარაა, მაგრამ ამ შრეების ზუსტი განლაგება და რაოდენობა არ იცნა, ამას სპეციალისტები **„გამოვლენის უბანს“** უწოდებენ. იგი ხელახალ გეოლოგიურ-საძიებო სამუშაოებს საჭიროებს. ასეთი კვლევები კი ძვირი ჯდება და სახელმწიფომ იგი კერძო კომპანიებს გადასცა. სახელმწიფო ამ საქმიანობისთვის სპეციალურ ლიცენზიებს გასცემს. როგორც აღმოჩნდა, **„გამოვ-**

ლენის უბნები“ გურიაშიც არის და წიაღის ეროვნული სააგენტოს მიერ ოჯახებისა და ჩოხატაურის მუნიციპალიტეტების ტერიტორიაზე სამი ლიცენზიაა გაცემული.

მშვენიერად „სტაქშიანი“ ოქროსმოპოვებელი კომპანია გურიაში **„ჯორჯიან რესორს კომპანი“**, რომელიც ოქროს მოპოვებაშია და **„ლიდიან ინტერნეიშნალი“** აქვს. როგორც წერენ, იგი მსგავს სამუშაოებს მეზობელ სომხეთშიც აწარმოებდა. მან საქართველოში ეს უფლებამოსილება მის შვილობილ კომპანიის „ჯორჯიან რესორს ენერჯი“ გადაეცა, რომელმაც 2011 წლის 15 სექტემბრიდან დაიწყო აქ მუშაობა.

„გურიაში გუბარნატორი „ჯორჯიან რესორს კომპანიას“ და „ლიდიან ინტერნეიშნალის“ ხელმძღვანელს შუმკვა („ინტერნეიშნი“, 23.06. 2016 წ.)

ამ ინფორმაციით ვგებულობთ, რომ შეხვედრაზე „ჯორჯიან რესორს კომპანიას“ მისი აღმასრულებელი დირექტორი **გივი პეტრიაშვილი**, ხოლო „ლიდიან ინტერნეიშნალის“ მისი ხელმძღვანელი **ჰაიკ კალიანი** წარმოადგენდა.

გაზეთი „ალიონი“ სარეკლამო მომსახურების ტარიფები

- მე-2 მთლიანი გვერდის (648 კვ.სმ) ღირებულება 120 ლარია;
 - მე-3-7 (თითოეული 810 კვ.სმ) მთლიანი გვერდებისა - 150-150 ლარი;
 - 1-ლი, ფერადი გვერდი მთლიანად (810 კვ. სმ) არ იყიდება, ნახევარი გვერდის (405 კვ. მ) ღირებულება 300 ლარია;
 - ბოლო, მე-8, ფერადი გვერდი მთლიანად 300 ლარი ღირს;
 - შიდა შავთეთრ გვერდებზე ფერადი ბეჭდვის შემთხვევაში გვერდის საფასური 50 ლარით იზრდება.
 - პოლიტიკური რეკლამის ღირებულება ორმაგია;
 - მილოცვა ფერად გვერდზე 32,40 კვ. მ-ზე, სურათით - 25 ლარი;
 - სამელოვიარო განცხადება - სიტყვა 25 თეთრი, პლუს სურათი (5X6 სმ) - 2 ლარი;
 - გახსენება, ნეკროლოგი - სიტყვა 20 თეთრი, პლუს სურათი (5X6 სმ) - 2 ლარი;
- საჯალბო ფასი: 80 თეთრი, ხელმოწერა: ერთი თვით - 3,20 ლარი, სამი თვით - 9,60 ლარი, 6 თვით - 16 ლარი, ერთი წლით - 32 ლარი.

გაზეთში გამოქვეყნებული მასალების შინაარსი შეიძლება არ ემთხვეოდეს რედაქციის თვალსაზრისს. ავტორები თვითონ არიან პასუხისმგებელი ინფორმაციის სიზუსტეზე. რედაქციაში უდიდესი სიზუსტით ინახება ორი კვირის განმავლობაში, ამ ვადის გასვლის შემდეგ პრეტენზიები აღარ მიიღება. რედაქცია ავტორებისაგან არ მიიღებს სამ ხელნაწერ გვერდზე მეტ მასალას. გამოქვეყნებული მასალების გადაბეჭდვა აკრძალულია რედაქციიდან ნებართვის გაცემის გარეშე.

სარეკლამო კომპანია
რედაქტორი
ნუგზარ ასათიანი
 nugzarasatiani15@gmail.com
 558 499100
 კომპიუტერული უზრუნველყოფა
გიორგი გოგოლაძე
 gia_77@mail.ru
 551 576060
 რედაქციის მისამართი: ქ. ოზურგეთი, გაბრიელ ეპისკოპოსის ქ. №3
 ტელ: 558 499 100 გაზეთი რეგისტრირებულია ოზურგეთის რაიონულ სასამართლოში 18. 11. 2004 №44/4-311
 გაზეთი იბეჭდება გამოცემლობა „მერიდიანში“
 მის: თბილისი, ვ. ბაგრატიონის ქ. №77

დაიწყეთ ყოველი ოქტომბრით ალიონით

ჩოხატაურში ქალი ფერმეებისთვის განკუთვნილი ახალი პროგრამის პრეზენტაცია გაიმართა

ჩოხატაურში ქალი ფერმეებისთვის განკუთვნილი ახალი პროგრამის „საპროექტო პროგრამა ქალებისთვის“ პრეზენტაცია გაიმართა, რომელიც მიზნად ისახავს მცირე მიწის ნაკვეთებზე სასათბურე მეურნეობების მოწყობას, რაც უზრუნველყოფს პროდუქციის მთელი წლის განმავლობაში წარმოებას. აღნიშნული პროგრამა რომელიც სოფლის განვითარების სააგენტოს დაფინანსებით ხორციელდება გასულ წელს დაიწყო და მასში ჩართვის შესაძლებლობა რეგისტრაციის გავლა 20 ნოემბრიდან შეუძლებელია. პრეზენტაციას გურიაში სახელმწიფო რწმუნებული გიორგი ურუშაძე, სოფლის განვითარების სააგენტოს დირექტორი დავით შარაშიძე და საქართველოს პარლამენტის აგრარულ საკითხთა კომიტეტის თავმჯდომარე ნინო წილოსანი დაესწრნენ.

ფესტივალ „ღვინის ღვინის“ ჩოხატაურში ხილისთაგამ უმასპინძლა

მთავრობის ადმინისტრაციის ორგანიზებით დაგეგმილ ფესტივალ „ღვინის ღვინის“ ჩოხატაურის მუნიციპალიტეტის სოფელ ხილისთაგამ უმასპინძლა. ღვინისსიხეებს გურიაში სახელმწიფო რწმუნებული გიორგი ურუშაძე, ჩოხატაურის მერი დავით შარაშიძე და შემოქმედელი მიტროპოლიტი მუჟუი იოსებო, სამხარეო ადმინისტრაციისა და ადგილობრივი თვითმმართველობის წარმომადგენლებთან ერთად დაესწრო. ანა კალანდაძის სკვერში მოწყობილი მღვინეების კუთხე, ქართული კერძების სივრცე, ადგილობრივი ნაწარმის გამოფენა-გაყიდვა, გაიმართა შეხვედრებითი აქტივობები. ფესტივალზე გალაკონცერტით დასრულდა, რომელშიც მონაწილეობდნენ მაცა ნიკოლეიშვილი, სოფო ხალვაში, აჩიკო ნიკარაძე, დათუნა სირბილაძე, სოფო პაპუა-შვილი, ელენე ფორსუა, ანუკი ცქეტიანი და ველა ღონაძე, გელა ღონაძის კვარტეტი, დავით მაზანაშვილის ბენდი.

საქართველოს ჩემპიონატის მე-5 ლიგის 21-ე ტურის მატჩი პარასკევს, 20 ოქტომბერს - 15:00 საათზე, მერცხალის სტადიონზე გაიმართება. ერთად ვუშემატკივროთ ოზურგეთის „მერცხალს“!

სოფელ სუფსასა და ხაჯალიაში საბავშვო ბაღების მშენებლობა დასრულდა

საქართველოს რეგიონული განვითარებისა და ინფრასტრუქტურის სამინისტროს მუნიციპალური განვითარების ფონდმა, ლანჩხუთის მუნიციპალიტეტის სოფელ სუფსასა და სოფელ ხაჯალიაში, 100 ბავშვზე გათვლილი, 2 ახალი საბავშვო ბაღის მშენებლობა დაასრულა. ახალი ბაღების მშენებლობა აზიის განვითარების ბანკმა 8,8 მილიონი ლარით დააფინანსა. პროექტების განხორციელების შედეგად, ბაღის აღსაზრდელები საცხოვრებელთან ახლოს მდებარე, საერთაშორისო სტანდარტის შესაბამის ბაღებში ივლიან. ახალ საბავშვო ბაღებში მოეწყო სათამაშო და საძინებელი ოთახები, საპირფარეშოები და ეზოები. პროექტში გათვალისწინებული იყო შიდა და გარე სივრცეების, რეკრეაციული ზონების, კომუნიკაციების, სველი წერტილების კეთილმოწყობა. სკოლამდელი აღზრდის დაწესებულებები ადაპტირებულია განსაკუთრებული საჭიროებების მქონე პირთათვის. საქართველოს რეგიონული განვითარებისა და ინფრასტრუქტურის სამინისტროს მუნიციპალური განვითარების ფონდმა, აზიის განვითარების ბანკის ფინანსური მხარდაჭერით, ქვეყნის მასშტაბით 20 საბავშვო ბაღის მშენებლობას ახორციელებს. პროგრამის ფარგლებში აღიზრდის დაწესებულებების შემდეგ ჯამში 2275 ბავშვი ისარგებლებს განახლებული ინფრასტრუქტურით.

გდინარე ნატანუზე დაზინაშული ხილი აღდგა

შიდასახელმწიფოებრივი მნიშვნელობის შეკვეთილი-ქობულეთი-ჩაქვი-მანჯავარის საავტომობილო გზის კმ 0+400 მონაკვეთზე, შეკვეთილში, მდინარე ნატანუზთან არსებული დაზინაშული ხიდის აღდგენის სამუშაოები დასრულდა და ავტოტრანსპორტის მოძრაობა ორმხრივ რეჟიმში აღდგა. აღნიშნულ მონაკვეთზე ძლიერი წვიმის გამო, 3 ოქტომბერს ხიდის საფალი ნაწილი დაზინადა და ავტოტრანსპორტის მოძრაობა აკრძალული იყო.

ჩოხატაურის ხელოვნების სასახლეში საჯარო სკოლების წარმატებული მოსწავლეების დაჯილდოება გაიმართა

განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროსგან მუნიციპალიტეტის ათი სკოლის 21 მოსწავლეს კომპიუტერები გადაეცა. წარმატებულ მოსწავლეებს კომპიუტერები გადასცეს ჩოხატაურის მუნიციპალიტეტის მერმა დავით შარაშიძემ, პირველმა მოადგილე მაია კუტუბიძემ, ჩოხატაურის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს თავმჯდომარე ირაკლი კუჭავამ. „ჩვენი ხელისუფლების პრიორიტეტი იყო და რჩება განათლება. ყოველწლიურად იზრდება განათლებაზე დახარჯული საბიუჯეტო ასიგნებები, შენდება ახალი სკოლები, მიმდინარეობს სასკოლო ინფრასტრუქტურის რეაბილიტაცია. განათლებული ახალგაზრდები ჩვენი მუნიციპალიტეტის, ყველაზე მნიშვნელოვანი კაპიტალია. არ-აერთი ჩოხატაურელი ახალგაზრდა სწავლობს ევროპისა ამერიკის უნივერსიტეტებში და წარმატებებს აღწევს. ეს უკვე ტენდენციაა, რომელიც აცილებლად შენარჩუნდება“ - განაცხადა ჩოხატაურის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს თავმჯდომარე ირაკლი კუჭავამ და შემდგომი წარმატებები უსურვა ახალგაზრდებს.

ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის სოფელ ლიხაურში „ექვთიმეობის“ დღესასწაული აღინიშნა

ალიონი. 17 თქტომბერს, მერიის განათლების, კულტურის, სპორტისა და ახალგაზრდობის სამსახურის უფროსმა **ლალი სიჭინავამ**, სამუზეუმი გაერთიანების ხელმძღვანელ **ლანა ქავთარაძესთან**, მერიის განათლების, კულტურის, სპორტისა და ახალგაზრდობის სამსახურის უფროსმა **ლალი სიჭინავამ**, სამუზეუმი გაერთიანების ხელმძღვანელ **ლანა ქავთარაძესთან**,

საკრებულოს წევრ **ნათია ლაფონიასა** და სამხარეო ადმინისტრაციის წარმომადგენლებთან ერთად, წმინდა ექვთიმე ღვთისკაცის მემორიალი ყვავილებით შეამკეს. ალექსანდრე წმინდანის სულის მოსახსენიებელი პარაკლისი, რომელიც ლიხაურის ღვთისმშობლის ტაძრის წინამძღვარმა **მამა იოსებმა** (ლლონტი) და წმინდა ექვთიმე ღვთისკაცისა და წმინდა მეფეთა ტაძრების წინამძღვარმა **მამა ფილიმონმა** (დარჩია) შეასრულეს. შემდეგ ექვთიმე თაყაიშვილის მუზეუმის დირექტორმა, **რუსლან ურუშაძემ**, ექვთიმე ღვთისკაცის ცხოვრებაზე, მოღვაწეობასა და ღვაწლზე ვრცლად ისაუბრა. იმავე დღეს, ოზურგეთის სახელმწიფო დრამატულ თეატრში,

საქართველოს კულტურის, სპორტისა და ახალგაზრდობის სამინისტროსა და ოზურგეთის მერიის მხარდაჭერით ჩატარდება სპექტაკლი, „ექვთიმე“ (დამდგმელი რეჟისორი

გონა კაპანაძე) რომელიც ექვთიმე თაყაიშვილის 160 საიუბილეო წელსა და მისი წმინდანად შერაცხვიდან - 20 წლის შესრულებას ეძღვნება.

ოქროს საბაღოები გურიის რაიონში - ინვესტიცია ქალაქში

გურიის გუბერნატორმა ისინი ადგილობრივი ხელისუფლებისა და გარემოსდაცვითი ზედამხედველობის დეპარტამენტის გურიის სამსახურის წარმომადგენლებთან ერთად მიიღო. ამ ინფორმაციით თანახმად, შეხვედრაზე სოციალურ და ინფრასტრუქტურულ პროექტებზე, ადგილობრივი მოსახლეობის დასაქმების საკითხებზე ისაუბრეს. აქაც გააშტერდა, რომ კომპანია „ლიდიან ინტერნეშინალი“ (Lydian International ILT) **როსატატურის რაიონის სოფელ ზოტში ოქროს გობირდ-მონღოლური გამომწვინების შესწავლა-პროექტის 40-წლიან ლიცენზიას ფლობს.** კომპანიის მთავარი აქციონერია ევროპის რეკონსტრუქციისა და განვითარების ბანკი (EBRD), საერთაშორისო საფინანსო კორპორაცია (IFC) და მისი 100 %-იანი შვილობილი „ჯორჯიან რესორს კომპანია“ გაგზავნა, რომელიც საძიებო-შესწავლათ სამუშაოს 2011 წლიდან აწარმოებს. საქართველოს მთავრობამ 2017 წლის 27 თქტომბერს გამოცხადებულ განკარგულება, „შპს „ჯორჯიან რესორს კომპანიაზე“ გაცემული სასარგებლო წიაღისეულის შესწავლა-მოპოვების ლიცენზიაში ცვლილებების შეტანისა და დამატებითი სალიცენზიო პირობების განსაზღვრაზე საქართველოს გარემოსდაცვითი რესურსების დაცვის სამინისტროს სისაბუჯო-გარემოს ეროვნული სააგენტოს თანხმობის მიცემის თაობაზე“ - რომელსაც ხელს იმჟამინდელი პრემიერი ირაკლი კვიციანიშვილი აწერს ხელს. აღნიშნული დადგენილებით სასარგებლო წიაღისეულის მოპოვების №10000218 ლიცენზიაში შევიდა

პროექტი, არანაირი დასაქმება განუხორციელებია „ჯორჯიან რესორს კომპანის“ როსატატურის მუნიციპალიტეტის სოფელ ნაბაღლავის ტერიტორიულ ერთეულში, რომელიც შპს შპს სოფელი მამა-ბლავი. პრობლემატიკა კომპანია მოსახლეობასთან და არ მუშაობენ - გვიხარია ნაბაღლავის ტერიტორიული ერთეულის წარმომადგენელმა **გელა კორუნიძემ**. - **არანაირი ინვესტიცია, რომელიც დასაქმება, სოციალური პროექტი, სოფელ ზოტის ტერიტორიულ ერთეულში აღმასრულებელ დირექტორმა** **მამა ბლავმა**, რომელიც **არანაირი ინვესტიცია, რომელიც დასაქმება, სოციალური პროექტი, სოფელ ზოტის ტერიტორიული ერთეულის წარმომადგენელმა ომარ ირემაძემ**. გაზეთ „ალიონი“ ამ თემაზე კომენტარი გააკეთა როსატატურის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს თავმჯდომარე **ირაკლი კუჭავამ**: - როცა „შპს „ჯორჯიან რესორს კომპანის“ წარმომადგენლები რეგიონში ჩამოვიდნენ, კომპანია შესწავლა-მოპოვების მხარის და მუნიციპალიტეტის ხელმძღვანელებთან, წარმომადგენლებთან, გარემოსდაცვითი გეგმები და სოციალური პროექტების დაფინანსებასაც გეგმავდნენ. 2016 წელს, როცა მე როსატატურის გამგებელი ვიყავი, მათ სოციალური პროექტის ფარგლებში 10 000 ლარის ღირებულების ინვესტიციის შემთხვევაში **სოფელ ზოტის საბაღოები** გადგინდა. შემდეგ მდგომარეობა დაიძაბა და აღმდგომარეობა მოსახლეობაზე „ჯორჯიან რესორს კომპანის“ მუშაობის საშუალება არ მისცა. სიტუაცია სოფელ ზოტში თითქმის დღის (20-მდე კომპანიის ცხოვრება) უბანში დაიძაბა. კომპანია ამ უბნის გზის გავლით კვეთს მაღაროებისა და გზის გაყვანას აკრძალა. მოსახლეობამ განაცხადა, რომ გზის გაყვანის საშუალებები მხოლოდ პროცესებს გამორჩევიდა და საშუალებების დაწყების საშუალება არ მისცა. შემდეგ კომპანია გზის გაყვანა გააფრთხილა შემოქმედით

გზით, მშაბლის მხრიდან, მამბრამ მსხვილ არ მოხერხდა. შემდეგ კი კომპანიის მენეჯმენტი შეიცვალა და რას აპირებენ სამომავლოდ, ამაჟამად უცნობია. გვითხრა ირაკლი კუჭავამ. წიაღის ეროვნულ სააგენტოს ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის სოფელ კონკათის ტერიტორიაზე სასარგებლო წიაღისეულის მადანგამოვლინება, შესწავლა-მოპოვებაზე ლიცენზია 2020 წლის 28 აპრილს აქვს მიღებული, რომლის მოქმედების ვადა 2040 წლამდეა. ლიცენზიით კომპანია „ai end ef sulSens“ **ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის სოფელ კონკათის მიმდებარე ტერიტორიაში 1 677 კვ. ოქროს უბანს მოიპოვოს.** გაზეთი „ალიონი“ სოფელ კონკათის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს თავმჯდომარის მოადგილე **გელა არეშიძეს** ესაუბრა: - უკვე სამი წელია აღნიშნული კომპანია აწარმოებს წინასწარი კვლევის სამუშაოებს სოფლის განაპირა, მდინარე სუფსასთან ახლოს, არაფორმალურ უბანში. დასაქმებული ჰყავთ ადგილობრივი მოსახლეობა. ჩვენი უპირველესი მოთხოვნა იყო, რომ ავტომატურად საშუალებით არ მოხდარიყო მადანგამოვლინების საშუალებები და არ მოქმედებდა მადანგამოვლინების გეგმები და მადანგამოვლინების საშუალებები. მესამე საბაღო გურიაში ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის სოფელ შემოქმედშია (გონებისკარი). აღნიშნული უბანზე სასარგებლო წიაღისეულის შესწავლა-მოპოვებაზე ლიცენზიის ფლობა „ქროსლოდ-მანინჯი“, რომელიც შემდეგ ლიცენზია გადასცა შპს „ჯორჯიან რესორს“ (ლიცენზიის ვადა 19.07. 2013 წ.დან 28.02. 2036 წლამდე). აღნიშნულ ლიცენზიაზე სოფელ შემოქმედის ტერიტორიული ერთეულის წარმომადგენელი **თამაზ ბურჭულაძე** ამბობს: - ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს წინა მოწვევის გაშრობითი დამატებითი სოფელ შემოქმედშია სოფელ შემოქმედშია ვიყავი, საკრებულოს გარემოსდაცვითი და გურამ

ბრივი რესურსების კომისიის წევრი. ვერაძი შემოვიდა კომისიაში აღნიშნულ საბაღოებთან დაკავშირებით და კომისიის თავმჯდომარე **ლამარტი ბიგვაგასასთან** ერთად მოსახლეობას შეხვდით. შემდეგ ვიცი, რომ გარკვეულ მონაკვეთებზე მიწა დაზურღმს და სინჯები აიღოს. ამის გარდა არანაირი ინფორმაციას არ ვფლობ, არც დასახლებული მოსახლეობის წარმომადგენელი მინახავს - გვიხარია თამაზ ბურჭულაძე. გარემოსდაცვითი ორგანიზაცია „ეკოს“ დამფუძნებელი **ირმა გორდელაძე** გაზეთ „ალიონთან“ ამბობს, რომ ქალიან ხშირად ადგილობრივი მოსახლეობა და სამომავალში საზოგადოება არ ფლობს ინფორმაციას ოქროს მოპოვების კარიერების შესახებ. **მადანგამოვლინების უბანში მადანგამოვლინება აქვს გარემოსდაცვითი მასშტაბების მინიმუმად დაყვანა შესაძლებელია თუ კომპანია იმუშავებს საშუალებით სტანდარტების გამოყენებით. მამბრამ საფუძვლარად რეალურად არის სხვა. სრული არანაირი უპირატესობა, მოგონებები კომპანიის პასუხისმგებლობის ნაკითხი არ არის გამოყენებული პროექტული კანონმდებლობის მოთხოვნებით, არ არსებობს საპარამეტრული კონტროლი მის შესრულებაზე. ამ შემთხვევაში ქალიან მნიშვნელოვანია ადგილობრივი მოსახლეობის ინფორმირება: რა იგეგმება მათი საცხოვრების ახლოს, როცა რა ამ საშუალებით გამოყენებული გახდება გარემოსდაცვითი ადამიანის ჯანმრთელობაზე, რა ვალდებულებები აქვთ მოპოვებულ კომპანიებს მათი წინაშე, რა სოციალური პროექტების განხორციელებას გეგმავს და ა.შ. - გვიხარია ირმა გორდელაძე. **შესწავლის სურათები გურიის სამხარეო ადმინისტრაციის არქივიდან. 12.05. 2016 წ.****

ტარიელ კალანდაძე ქ. ოზურგეთის №4 საჯარო სკოლის დირექტორის მოვალეობის შემსრულებლად რჩება

ქ. ოზურგეთის №4 საჯარო სკოლის დირექტორის მოვალეობის შემსრულებლად ტარიელ კალანდაძე რჩება.

16 ოქტომბერს, სკოლის სამმართველო საბჭომ განათლების სამინისტროს მიერ შემოწმებული კანდიდატის **სათუნა ლომთაძის** დირექტორად არჩევაზე უარი უთხრა. მან 13 ხმითან მხროლობით ერთი ხმა მიიღო.

აღნიშნული არჩევნების წინ მ-4 საჯარო სკოლაში ხალხმრავალი მიტინგი გაიმართა, რომლის შემსახებაც ვფარდით:

ალიონი. 6 ოქტომბერს, ქ. ოზურგეთის მეთექვსმეტე საჯარო სკოლის წინ პედაგოგები, მშობლები, მოსწავლეები შეიკრიბნენ და განათლების სამინისტროს გადაწყვეტილება გაპროტესტეს.

აქციის დაწყებამდე ჟურნალისტები სკოლიდან გამოსულ ტარიელ კალანდაძეს გაესუბრნენ:

- სამინისტროს გადაწყვეტილება

ჩემთვის მოულოდნელი იყო. პოლიტიკურად აქტიური არასდროს ვყოფილვარ. თუ რატომ ჩამხსენს არჩევნიდან, რა ჩადეს ამაში, ვინც მიიღო გადაწყვეტილება, მას უნდა ჰკითხოთ.

მე ვარ მასწავლებელი, 18 წლის დირექტორი. როცა დირექტორად მდიდრი, ქალბატონმა ლალი თავაძემ მთხრალის დანაშაული, დირექტორად რომ

მდიდარ, შენ მასწავლებელი უნდა იყო. ახლა ამ „შეცდომას“ გამოვასწორობ, ვარ მენტორი მასწავლებელი და ჩემი პროფესიით ვიმუშავე - განაცხადა ტარიელ კალანდაძემ.

შემდეგ საპროტესტო აქცია გაიმართა.

- ჩვენი შეხვედრის მიზანი არც თუ სასიამოვნოა. არ იფიქროთ, ეს ბავშვები ჩვენი მანიპულირებულია. ეს მათი სურვილია და ეს არის მათი დამოკიდებულება იმ პრობლემისადმი, რომელიც დღეს ჩვენს სკოლას აქვს. ჩვენ დემოკრატიულ ქვეყანაში ვცხოვრობთ. ჩვენ იმ გზის წინააღმდეგი ვართ, რამაც დღემდე დღემდე მიგვიყვანა. დემოკრატიული არჩევნების შემთხვევაში ჩვენ ხმას მივცემდით იმ კანდიდატს, რომელსაც ავირჩევდით. ვერ ვაფიქროვ რატიმ, ორი დღის წინ არჩევნიდან ბატონი ტარიელი ჩამხსენს. ამ სკოლის წარმატებები ბატონ ტარიელს უკავშირდება. ჩვენ ვაკეთებ უფლებს, ვცდივით, რა კრიტერიუმით აირჩევა სკოლის დირექტორი და რა კრიტერიუმებით უნდა მას უარს. ჩვენ აქ ამიტომ შევეკრიბეთ, რომ გამოვხატოთ ჩვენი პოზიცია, თუ მას რაიმე დანაშაული მიუძღვის, მაშინ ეს ჩვენი დანაშაულიცაა და ყველამ ერთად უნდა ვაგვიტოლო.

დღეს ჩვენ - პედაგოგები, მოსწავლეები, მშობლები ერთად ვართ - განაცხადა დირექტორის წარმომადგენელმა, მასწავლებელმა **რუსუდან მეგრელიძემ**.

- სწორედ იმდროინდელი ჩვენი ბავშვები ამ სკოლაში, რომ ბატონი ტარიელი იყო დირექტორი. ამ გადა-

წყვეტილებას პოლიტიკურად მივიჩნევთ და ვითხოვთ ახსნა-განმარტებას. თუკი ბატონ ტარიელს არ მისცემენ არჩევნებში მონაწილეობის უფლებას, ჩვენ ბავშვებს სხვა სკოლაში გადავიყვანებთ - განაცხადა ერთ-ერთმა მშობელმა.

- გინდა დაგებრუნოთ ის სამართლიანობა, რომელსაც ბატონი ტარიელი აქვინ ხნის მანძილზე ვეუბნებოდით. თუკი არ დაგებრუნებენ ჩვენს დირექტორს, ამ სკოლას დატოვებენ - ეპიტოქურად გამოხატა თავისი პოზიცია ერთ-ერთმა მოსწავლემ.

№ 4 სკოლის პედაგოგებიდან თავიანთი პოზიცია დაეფიქსირეს **ნათია ბოლქვაძემ, ელენე მარმა, ანა მენაბდე, ეკატერინე ოსტროვსკამ, ლელა სისარულიძემ**

- ის ალაშიანებში, რომლებიც უსამართლოდ ააროტმსტმბენ, ზმსახმმმმმმმმმმმმმმმ - განაცხადა ერთ-ერთმა გამოძველებულმა.

ოზურგეთის №4 საჯარო სკოლის სამმართველო საბჭოს წინაშე დირექტორის კანდიდატის **სათუნა ლომთაძე** ორმადობის, 16 ოქტომბერს წარდგა.

სამმართველო საბჭოზე წარდგენის წინ სათუნა ლომთაძემ გაზეთ „ალიონთან“ გააკეთა კომენტარი:

- „დირექტორების სასერტიფიკაციო გამოცდა ჩავაბარე 16 წლის წინ, მაგრამ გასაუბრებლად უარი მიხმენს. 3 წლის წინ ისევ გამოცხადდა კონკურსი, დარეგისტრირდი, მაგრამ პანდემიის გამო გადაიდო პროცესები; გამოცდა 2023 წლის ანგარში ჩავაბარე, მარტში ვავაბრე გასაუბრება განათლების და მეცნიერების

სამინისტროში და ავიღე სერტიფიკატი; 3 აგვისტოს ისევ მქონდა გასაუბრება განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროს კომისიისთან შერჩეულ სკოლებთან დაკავშირებით (შერჩეული მქონდა 1-ლი და მე-4 საჯარო სკოლები); ბოლო გასაუბრების პასუხი 5 ოქტომბერს მიმივიდა, კომისიამ გადაწყვიტა აქვნი მკარა მეთიხე სკოლაში; ამ დროს ყველა მოვალეობის შემსრულებელს შეუწყდა უფლებამოსილების ვადა ქვეყნის მსმმმბით. მიმივიდა მოვალეობის დაკავშირებით ვერაფერს ვერ ვიტყვი, არავის ვუეულებრე ჩემ სახელი. 24 წელია ვმუშაობ მე-4 საჯარო სკოლაში, ვარ წამყვანი მასწავლებელი, ამ სკოლაში სწავლობენ ჩემი შვილები და მისსმვილები, კოლეგებთან ყოველთვის კარგი ურთიერთობა მქონდა. უდიდეს პატივს ვცემ ბატონ ტარიელ კალანდაძეს ჩემი შვილის მასწავლებელისად; ვფიქრობ, კანონი არ დამრდგვედა, კონკურსში მივიღე მონაწილეობა; ორმადობის სამმართველო საბჭოს არჩევნება, წარდგები პროგრამით, შემდეგ არჩევნება. საბჭო გადაწყვეტს მივიღებს თუ არა ახალ კანდიდატს!“ - ვკითხრა სათუნა ლომთაძემ.

* * *
ამ არჩევნების შედეგების შემდეგ სამინისტრო გადაწყვეტს, დატოვოს თუ არა ტარიელ კალანდაძე დირექტორის მოვალეობის შემსრულებლად, გამოაცხადოს ახალი კონკურსი თუ მინისტრმა **გიორგი ამილახვარმა** გამოიყენოს დისკრეტული უფლებამოსილება და პირდაპირ წესით დანიშნოს დირექტორი.

სიმონ ხუნდაძე და ქართული ენის საპითხი საქართველოს პირველ საბჭოთა კონსტიტუციაში

სიმონ არაგვის ძე ხუნდაძე დაიბადა ოზურგეთის მაზრის სოფელ კალაღონში (ამჟამად ჩოხატაურის რაიონი). 1894 წლის 15 (3) ნოემბერს. მისი ძმები იყვნენ პროფესორი ტროიძე ხუნდაძე და ოტკერი გენადი (გედონ) ხუნდაძე, რომელმაც 1921 წელს დატოვა საქართველო, ცხოვრობდა პოლონეთში და დასახლებულ იქნა გერმანიის მიერ 1942 წელს პოლონეთის პარტიზანებისათვის იარაღით დანაშაულის გამო.

ს. ხუნდაძე 1902 წელს შევიდა ქუთაისის ქართულ გიმნაზიაში, რომლის დამთავრების შემდეგ სწავლა გააგრძელა მოსკოვის უნივერსიტეტის ორიენტალ-ფაკულტეტზე; 1917 წლის თებერვლის რევოლუციის შემდეგ, როცა მეფის ხელისუფლება დაეშო, ქართველი ინტელიგენციის გარკვეული ნაწილი ერთხანს ახალი ხელისუფლების მომხრე გახდა და მას ემხრობოდა. მათ შორის იყო ს. ხუნდაძეც. იგი პრესაში აქვეყნებდა სტატიებსა და წერილებს.

1917 წელს იგი საქართველოში დაბრუნდა, როგორც უკვე ჩამოყალიბებული პუბლიცისტი და ჟურნალისტი და დიდი ენთუზიზმით შეუდგა ქართული საზოგადოებრივი აზროვნების ისტორიის შესწავლას.

დან როცა შედარებული წინააღმდეგობა გაიზარდა და ფედერალისტთა შორის გაჩნდნენ მემარჯვენე და მემარცხენე ვიქუფები. სიმონ ხუნდაძემ მემარცხენე სოციალისტ-ფედერალისტთა პარტიის ერთ-ერთ წინამძღოლად მოვიკვლინა. მემარცხენეებს მხარს უჭერდა ქართული ინტელიგენციის და მოსახლეობის გარკვეული ნაწილი, რომელსაც სურდა ახალ ხელისუფლებასთან თანამშრომლობა.

საქართველოს საბჭოების პირველ ყოვლისაში (1922 წ.) სოციალისტ-ფედერალისტთა სამი წარმომადგენელი მონაწილეობდა: თედო ღლიონტი, სიმონ ხუნდაძე და პარმენ ჭანიშვილი, რომლებიც ცენტრალური აღმასრულებელი კომიტეტის (ცაკის) წევრებად აირჩიეს. ამრიგად, სოციალისტ-ფედერალისტებმა აქტიური მონაწილეობა მიიღეს ყრილობის მუშაობაში და განსაკუთრებული მნიშვნელობა ჰქონდა სიმონ ხუნდაძის გამოცხადებას იმ კამათის დროს, რომელიც პირველი საბჭოთა კონსტიტუციის გამო გაიმართა. სიმონ ხუნდაძე ეწინააღმდეგებოდა საბჭოთა კონსტიტუციაში პროლეტარიატის დიქტატურის შესახებ სპეციალური ბუქტების შეტანას, რადგან მაშინდელი ანთი არსებითად ბურჟუაზიის დიქტატურა დაწესდებოდა და მოითხოვდა, რომ პროლეტარიატის დიქტატურა მშრომელი ხალხის დიქტატურის ფორმულირებით შეცვლილიყო. ცხადია, ყრილობამ სიმონ ხუნდაძის აღნიშნული დებულება არ მიიღო.

ფედერალისტებმა განსაკუთრებით მწვავე დასვეს მთრე საკითხი, რომელიც საქართველოს კონსტიტუციაში სასელმწიფო ენის საკითხს შეეხებოდა. სიმონ ხუნდაძე ყრილობაზე აღნიშნავდა: „უმაჯრუესი საკითხი, რომელზედაც მძნდა შევჩერო თქვენი ყურადღება, ეს არის ენის საკითხი... მშრომელმა მასმ, რომელიც აწუებს თავის დიქტატურას, გარკვევით უნდა იქნას თავისი გადაწყვეტილება ენის შესახებ. შეიძლება ენის საკითხი რუსეთში არ წამოიჭრას ისეთი სიმწვავეთ, როგორც საქართველოში... მსისათვის ენის საკითხი არის უმაჯრუესი საკითხი. კონსტიტუციაში

კი ამის შესახებ არაფერია ნათქვამი... კონგანცხადება მისი სუვერენული უფლებაა. ეს არ ნიშნავს, რომელიც ენის ჩაწიხელას საქართველოში... ამისათვის კონსტიტუციონალური გარანტიები ვკაცებს მათთვის, მაგრამ ეს არსებითად არ უარყოფს იმას, რომ საქართველოში, სადაც 75% ქართველები არიან, სახელმწიფო ენა უნდა იყოს ქართული. ამ მხრივ ყოველდ მიუღებელია, რომ კონსტიტუციაში არ აღენიშნოს სახელმწიფო ენად ქართული ენის გამოცხადება... მემარცხენე სოციალისტ-ფედერალისტების ფრაქცია ნათლად და გარკვევით მოითხოვს, რომ კონსტიტუციაში შეტანილი იყოს მუხლი ქართული ენის სახელმწიფო ენად გამოცხადების შესახებ.

საქართველოში, ყრილობაზე გამოვიდა შინაგან საჩქეთა სახალხოკომისარია ბ. ვირკველია და განაცხადა, რომ ჩვენს კონსტიტუციაში ასეთი მუხლის შეტანა ზედმეტია, მაგრამ ს. ხუნდაძეს მხარი დაუჭირა ამ პოლემიკაში ჩამბულმა ო. კალანდაძემ, რომელმაც შემდეგი განაცხადა: „რაც შეეხება სახელმწიფო ენას, ეს აკარა, რომ საქართველოში იქნება ქართული ენა, რადგან უმრავლესობა ქართულ ენაზე ლაპარაკობს. თუკი იქნება ქართული ენა და მოითხოვს, ჩვენ შევიტანოთ ამას კონსტიტუციაში...“ ამ დროს, დარბაზში გაიხმა ხმები: - შეიტანეთ, შეიტანეთ და ს. ხუნდაძის გამოცხად და დარბაზში შექმნილმა განწყობილებამ აიძულა ყრილობის ორგანიზატორები დაეკამათებინათ სოციალისტ-ფედერალისტთა მოთხოვნა. ქართული ენის სახელმწიფო სტატუსით დამკვიდრებას დიდი და მრავალმხრივ-მორისმიმავალი პოლიტიკური შედეგები ჰქონდა: ეს იყო ოპოზიციამში მყოფი ლეგალური პარტიის გამარჯვება. ამ გადაწყვეტილებამ ფაქტურად საშუალება მოგვცა შემდგომში მრავალმხრივ მოგვეგრძელებინა კრებლის რუსიფიკატორული პოლიტიკა.

1921 წლის 26 სექტემბერს ყარსში საქართველოს სსრ, სომხეთის სსრ, აზერბაიჯანის სსრ და თურქეთის ხელი მოაწერეს ხელშეკრულებას, რომელიც ყარსის

ხელშეკრულებით არის ცნობილი. საქართველოს დელეგაციაში შედიოდნენ შალვა ელიავა, ალექსანდრე სვანიძე, პავლე ინგოროვიცა, საბჭოთა ხელისუფლებას ყოველნარიად ცდილობდა ყარსში ხელმოწერილი დოკუმენტის საქართველოსთვის ნაკლებ საზიანოდ წარმოედგინა, რომ მისი რატიფიცირება უპრობლემოდ წარმართულიყო.

დადგა ხელშეკრულების რატიფიკაციის დღე. 1922 წლის 14 აპრილს გამართულ ცაკის საგანგებო სხდომაზე ამ საკითხის შესახებ შ. ელიავა გამოვიდა. მან ცაკის წევრებს მოუწოდა მხარდაუჭირათ თურქეთ-საქართველო-აზერბაიჯან-სომხეთის ხელშეკრულებისათვის და უყო მანოდ მოეხდინათ მისი რატიფიკაცია.

მაგრამ კამათი გამოსულმა სოციალისტ-ფედერალისტური პარტიის ლიდერმა სიმონ ხუნდაძემ საქართველოს სახვრების „წამებადნად გადაწყვეტის“ გამო, ბოლშევიკების მამართ უარყოფითი ეპითეტები არ დაიშურა. მერე აჭარის წარმომადგენელმა ცაკის წევრებმა თოდირამ და ხიმშიაშვილმა, რომლებმაც მართალია, მხარი დაუჭირეს ხელშეკრულებას, მაგრამ ბათუმის ოლქის ორად გაყოფაზე მანც უკმაყოფილება გამოთქვა. 1922 წლის 14 აპრილს ყარსის ხელშეკრულება რატიფიცირებული იქნა, თავი მხოლოდ ცაკის სამს წევრმა შეიკავა. ესენი იყვნენ სოციალისტ-ფედერალისტები სიმონ ხუნდაძე, თედო ღლიონტი და პარმენ ჭანიშვილი.

1924 წლიდან სიმონ ხუნდაძემ თავი დაანება პოლიტიკურ მოღვაწეობას და აქტიურად ჩაება მცნიერულ საქმიანობაში. მან მუშაობა დაიწყო თბილისის სასელმწიფო უნივერსიტეტის სოციალურ-ეკონომიკურ ფაკულტეტზე, თავდაპირველადი ფაკულტეტის დეკანად აირჩიეს. 1928 წლიდან გახდა საქართველოს მწერალთა კავშირის წევრი და ჟურნალ „ქართული მწერლობის“ პასუხისმგებელი რედაქტორი (1928-1930), იყო საქართველოს მეცნიერებრ მუშაკთა სექციის მდივანი, მოავარი არქივის სამეცნიერო საბჭოს წევრი, 1930-1933 წლებში ხელმძღვანელობდა სახელგამასა და

„ქართულ წიგნს“. 1933 წლიდან სიმონ ხუნდაძე ახალი ისტორიის კათედრის ხელმძღვანელია.

ს. ხუნდაძის კალამს ეკუთვნის მრავალი გამოქვეყნებული ნაშრომი, მათ შორის „თანამედროვე იმპერიალიზმის პრობლემები“, წიგნი I (1923 წ.), „მარქსის ინტერნაციონალი“, „ქართული ინტერნაციონალის პრობლემა მეცხრამეტე საუკუნეში (1927 წ.)“, ორტომიანი მონოგრაფია „სოციალიზმის ისტორიისათვის საქართველო“, „ნ.გ. ჩერნიშევსკი“, „ლევ ტოლსტოი და სოციალიზმი“, „დიდებული ყფიანის მემუარები...“ 1931 წელს მან გამოცა ვ. წერეთლისა და ნ. ნიკოლაძის რჩული ნაწერების სტომები, მომღვწეო წლებში კი - ევ. ნინოშვილის ოთხუცდობა სრული კრებულის პირველი ორი ტომი, მესამე ტომი კი მოგვიანებით გამოცა. 1932 წელს უნდა გამოცემულიყო 1832 წლის შუიქულების ასსახველი დოკუმენტების I ტომი ს. ხუნდაძისა და ვ. გოხალიშვილის რედაქციით, მაგრამ იგი მხოლოდ 1935 წელს გამოცა ვ. გოხალიშვილის რედაქციით, რადგან ს. ხუნდაძე უკვე გარდაცვლილი იყო. მისი გარდაცვალების შემდეგ გამოცა აგრეთვე „ნარკვევები...“ მასლები ქართული ლიტერატურისა და საზოგადოებრივი აზროვნების ისტორიიდან“ (1949 წ.), რომელმაც განილული იყო დ. ყფიანის, ვ. ორბელიანის, ს. რაზმაძის, ვ. წერეთლის, ნ. ნიკოლაძის, ი. მაჩაბლის, ვ. წერეთლის, ხომლელის, ე. ბოსლევლის, დ. კლიდამშვილის და სხვათა მოღვაწეობა.

დაძებულმა მუშაობამ, ტენდენციურმა კრიტიკამ, ლამბდებამ თავისი გაიტანა, გულმ გულად გაუძობო და 1933 წლის 21 აგვისტოს 39 წლის მეცნიერი მოლოდნულად გარდაიცვალა. დაკრძალეს ვერის სასაფლაოზე, 1967 წელს კი დღეობის მწერალთა და საზოგადო მოღვაწეთა პანთეონში გადაასვენეს.

ანანა ლომაძე
ოზურგეთის სამეცნიერო კავრთანების მოავარი მცველი
ლევან კეძაძე
ქეძი

ამბავი ორი მოთხრობის მსგავსებისა და განსხვავებისა

ამის დაწყებამდე ერთ ძველ ანგლოტი გავისხნებ.

ისიც ამბავა ჩემი არცთუ მოკლე ჭკუითა...

უცნობილესი ანგლოტია, მხოლოდ ფინალს გავისხნებ: „...ქალბატონო, ვისაც გვევრა, გავატარებ“...

გატარებდა, აბა, რა, იხამდა... ბოლოს და ბოლოს, მოკიდებს ვინმე ხელს და გაიყვანდა ოთახიდან...

გაცეცხა/დავრეების ამბავი, უკვე საინტერესო აღარაა ჩემთვის. მე ის უფრო მინტერესებს, რასაც ახლა მოისმენთ რამდენადღა შესაძლებელი სწორედ ასე იყოს და არა, სხვანაირად?

გამბრბოდა ხომ შესავლის დაწყება და თქვენთან განსხვავებით ვიღაცამ წეროლი გვერდზე გადადგა? უფრო საინტერესო წერილი, მოთხრობა, ლექსი თუ პოემა მოიძიეს და ახლა იმას კითხულობენ? ამაზე არ ვიღარდო, რადგან ვინც დაწინაურდა და კითხვას აგრძელებთ მეტნი ხართ? გამდობობთ კიდევ რამდენიმე კითხვა და გადავალ მთავარზე. როგორ ფიქრობთ მართლა გვერდზე გადადო ილიამ „ქრისტინეს“ კითხვა და სწორედ ის თქვა, რაც ბატონმა ისილიერი რამიშვილმა მოგვითხრო თავის მოგონებებში, თუ ასე კი იყო, მაგრამ დიდი ილია, სულ ასაფრავიდა ენაზე უსაინტერესო „ქრისტინეს“ ისევ მოუბრუნდა?!

თქვნი არ ვიცი და მე საერთოდ არ მჯერა ეს ამბავი, თითქმის მთლიანად არ გვეყვას და ბერის მოძისურე და მნახველი, ამ შემთხვევაში, რასაკვირველია... და მინც, თუ უმრავლესად თავმჯავებულმა ილია, მინც მოიქცა ასე, ეს არაფერი, დარწმუნებული ვარ მოუბრუნდებოდა აუცილებლად, ილიას დაწყებული და მიტოვებული საქმეები ბერი განსოვით?! მე სულ სხვა ამბავი მასწავლავს, ილიას ბიოგრაფიიდან... დაწყებულიდან მიმარინებისა, მარტო „ქრისტინის“ და „მეფარული“, რად ღირს და კიდევ, მინც, „ქრისტინე“, როდესა სათაურში ნახსენებ ოთხთაგან ერთი. არა, ბატონებო, მოთხრობამ რომელმაც თავი „კაცია ადამიანი“ კიდევ ერთხელ წაკითხვისას თავი გამასხნა, „ქრისტინეს“ დაწვრიდან, უფრო გამოქვეყნებიდან, ზუსტად 10 წლის შემდეგ იხილა ღირსის სინათლე და... ჩემი არ იყოს, დარწმუნებული ვარ, ბერის გაახსენდა ილიას „კაცია ადამიანი?!“, რომელსაც ილია მივლი 5 წელი წერდა, ოთხი შესავალი. დაწერა და ბოლოს, საუკეთესო შეარჩია!

აი, უკვე, მეორე მოთხრობის სათაურის თქვენთვის „გამხელის, დროა, გამხელა ბრკველებში შემთხვევით როდღი დაწვრი - დარწმუნებული ვარ, „ოლოლო, შენ ვერ გამოიციანი“, თქმა არავის დასჭირდა და მხოლოდ დასტურს მოელი!

დაის, ეს არაჩვეულებრივი მოთხრობა ენაზე ნინოშვილის „პარტახია“. რომლის პირველი მოსმენისას (მამა მომიყვას), როგორც ახლა ვამბობთ, სრულიად ლეგენდარული კითხვა გამიჩნდა, ზუსტად ის კითხვა პუშკინის „გასრილის“ წაკითხვის შემდეგ რომ დაუესვი მამას: „აი, ამბავი მართლა, მოხდა და თუ მართლა მოხდა რეიზა პუშკინი დიდი მწერალი?! დანახა,

როგორც იყო და დაწერა და...“ ხომ მეთანხმები არა, კაი ამბავი, რაც ენაზე ნინოშვილის მოთხრობებში ხდება... არა, მაგრამ როგორი წარმოსადგენია, არ ვიცი, მწერნება თუ ნაღდად ასეა, მის მოთხრობებში მოთხრობილ ამბავთა მოძისურე იყო უფრო ადვილია, ვიდრე მათი წარმოდგენა და იქნებ, სწორედ ამას გაუსვა ხაზი ილიამ, „პარტახიაში“ კი არა, „ქრისტინეში“!

დავალე ხომ ლოინით და იმედი? მსგავსება/განსხვავების საკითხები განტერესებს თუ არა, წერილის კითხვას რაც უკვე წაკითხეთ, იმის გამო საერთოდ არ დაიწყებდით?

მესმის თქვნი და რომ მესმის, სწორედ ამიტომ დავიწყებ მსგავსებებით და გადავალ მერე განსხვავებებზე, გადახვევის იქნება ადვილ-ადვილ, ზოგიც ლირიკული და ზოგანაც - არა ლირიკული, მაგრამ რას ვინაბო, მივჩვენო მე და შენ ერთმანეთს ჩემი უკვე არც თუ მცირე მკითხველო. მივჩვენო და, რადგან ასეა, გაეგებებით ასე!

„კაცია ადამიანი“ დასაწყისი უნდა გავისხნოთ ვერ. შესავალი არა, ძირითადი ტექსტი -

ცოტა გრძელი კია, მაგრამ... ზუსტად იმ ზომით უნდა მოგაწოდოთ, როგორც ვამბობ. არანაირი კომპრომისი აქ ვერ იქნება, თუმცა, დარწმუნებული ვარ, უადვილო იყო თავად სიტყვის „კომპრომისის“ მოხმობა.

„კარგი რამ იყო თავად თათქარების სახლ-კარი. წარმოიდგინეთ შუა კახეთის პატარა სოფელში ერთი ტრიალი, დაცული ადგილი და იმ ადგილის შუგულსა — ორსართულიანი სახლი ქეთიკირისა. აი, ის სართულები რა ფერისა იყო: ქვემო იყო მარანი, წაღობი დასურული, და იმ მარნის უკან კედელზედ ამოყვანილი გახლდათ ერთი პატარა ოთახი მოაჯირითურთ. მოაჯირს ეკრა ზედ მერცხლის ბუდეგასეთი ერთი მცირედი ფიცრული, რომელიც საქვემავებოსა ჰიამამოზდა. კარგა მანძილზედ კიდევ ფიცრულის სათორნც იდგა, იმას აქვამ ხულას, რომელსაც ზედ ჰქონდა მოდგმული ცალთვალა სასიმინდე, ერთი უბადრუკი რამ და მგლოვარე. ბაღაც იყო, ღობით გავლილი. ღობესთან, ერთის ფურცლის ხის სახლოვეს, მოხანდა ძველი ჩაღური, დროთა ბრუნვისაგან ისე გვერდზედ წამოღებული და წამოხრილი, თითქო გრილოში წამოწოლას აბრებსო, მაგრამ ბებერსათუ ნეტების ქარის ტატილებს უყვარდა ისე წამოხრილი და დაღრვავილი შეუკვეთბათო. ეხო ამ ციხეღარბანისა, სოფრებზედ თუ სივანებზედ, კარგა ფართოდ იყო გახდილი. იმას ერტყა გარშემო ძველი ტყრუშული ღობე, რომელიც ზოგიერთგან გადაქცილი იყო და ეხლანდღის პატარის არც კი მოსვლია ფიქრად, რომ გაეკეთებინა. ეტყობა, რომ ქართულია...

ღობე ერთგან თავდებოდა უშველებლის ჭრის-კარებითა, რომლის ერთი ნახვარი, — თუნდ ორი წელიწადია, — ისე საცოდავად დაღრვებით გდმოკიდებოდა ერთს ეწყნსა, ასე გვიჩინა — ბოძს დაუჭერია საცემადიო და ის კი იწვესო, რომ როგორმე ხელიდამ დაუსხლტესო. ჭრის-კარად იწყება კალი, დაღრმოხრილი. მისი ბუჩო ერთ მხრეზე მოელკალის საშხრეთის ნაპირზედ გორასათი გაწოლილი იყო, ასე რომ იმისი ბილი ზედ საბტელიან დაწყებებოდა. საბტელი იყო სასაცილო, ისე სულელურად ჩაფიქრებული და გვერდ-აწვეული მარტო ფრთა-მოტყენილი ბატი თუ მინახავს. ჭრის-კარები - ჭრის-კარი.

ჩემს პატარა ბიჭობაში ბევრი კარგი ნახულა ამ ბუჩოზედა: აქ ხშირად უქვეინით გრძობის აღმტაცის ხრუტუნით ნებერს ღორებსა; თავის ფაფუკის ღინებით ბევრჯერ უთხრიათ ეს სურნელი ბუჩო, ისე გულმოდგინებით, ისეთის სინაზით, ასე გვიჩინა — მართლა და ღორები იყვნენ. მერე იმათი ოსუნჯე-

ბა! იმათი ალერსი! ოპ, ეს კი აუწერელია. რაღაც კმყოფილებით გატაცებულთა, იმ ღორებს ერთმანეთისათვის ბევრჯერ წაუთავაზებიათ ღინგი. რა ეჭიდილი და ჭყვილი ასტყებოდა ხოლმე! ვერე ჩვენი გლეხკაცი საალერსოდ წაუთავაზებს ხოლმე ქისტსა ანალო მიყვანილ პატარძალსა. ვიღაცამ სიტყვა: „ქართული სიყვარული ლამილვალი“, მეც ვიტყვი: ქისტი კიდევ საოხუნჯეო ალერსია. აღმინსტრაციაში მაგას კიდევ სხვა მნიშვნელობა აქვს: იქ ქისტი შემდგენელი საბუთია. ვე ჩვენი საქმე არ არის.

შეგ თითონ ეხო ისე უწინდური იყო, როგორც ძველი ჩინოების გული. დიდი საქმე იყო, პატრონიამდინ ისე მიველწათ, რომ ან არ გასწილიყვიოთ, ან კიდევ ერთი ამბრის სურნელება თან არ აგყოლოათ. ეს გარეგანი...“

მესმის, მესმის... უადვილოდ კი შექვეცილებ დაწყებული აზრები, მაგრამ... მოდი, ამჯერზე რე შევეცებით ილიას ლუარსაბ თათქარის სახლში... მეტად მძიმე მდგომარეობა იქ და ამიტომ, მხოლოდ ეზოს დათვალიერება ვიქმარო... „პარტახის“ დასაწყისის განსიერების დროა...

„რაღაც გამოურკვეველი სედა შემოგაწვებათ გულზე, როცა სოფელ...“ მი ერთ ცრუ მდამოს გაუვლით მახლობლად: ტყით დაჩრდილოლი ფერდოს ძირში, რომელსაც პატარა ჩქარალა მდინარე ჩაუვლის ახლო, დგას ფიცრული სახლი, რომლის სახურავი თითქმის სულ ჩანგრეულია, უსასურაოდ დაჩრენილი კედლები სტიქიონთ ძალით გამკვეჭულა, აქ-იქ ლოკებში ცოტათი დამალა კიდევ, ხავის მოკიდებია, სურითი მობარდულა. დაჩრენი შინობები ზოგი, ეტყობა, წაუღიათ და ზოგი კი, მაგალითად, ფაცხა, საძროხე და მისთანა წერილობანები დამალა და დაღუწილია. ჭრის-კარიდან და ეზოს ღობიდან მხოლოდ აქეთ-იქით გადახნეული - გადმოხნეული უთოსლის ბოძები და სარები დარჩენილა. ეხო ტყვრად გადაქციულა, ბარდ-ეკლის მოუცავს, სორჩი ხენილები - ლეღვი, ატამი, ბია და სხვა - საქინელს დაუჭერეცია და გაუფუჭება. სულ მიღად აქაურობა სამარისებურ მუდრობებს მოუცავს. იმ სოფლის ხაზში, მეტადრე ქალები და ბავშვები, როცა გაივლიან ამ ცრუ მდამოს სახლოვეს, შეაფურთხებენ, თვალს მოარიდებენ და წმინდა გიორგი, შენ დაბეცვი, იტყვან პირველის წერით.

პირველად რომ ამ მდამოს ნახათ, ნაღვლიანი ფიქრი და კითხვები ეგადაც: ერთ დროს აქ ადამიანი უცხოვრია, უმოქმედა, ცდელი თავისი ცხოვრების გაუფიქრობებისთვის, უშენებია, უმამლებია აქაურობა. რა იქნა ეს ადამიანი? რთუ გაქრა, აღგავა მისი არსებობა! რთუ ევთი უსაფუძელი მიჩვენება ადამიანის ცხოვრება! ცხოვრების ერთ რომელიმე უკუღმ ნასროლ ტალღას გაუქრია ამ მდამოში სიცოცხლის ლამპარი!”

ჭკვიეს?! რა?! რაღა, ორი დასაწყისი ერთმანეთს?! ჭკვიეს! და მერე როგორ!...

ახლა, მე და თქვენ ბერ მეტად საინტერესო ამბავს გამოვთვებთ, თუნდაც, წველის სევნა რად ღირს გურულ ქალთა, არა მხოლოდ ბებიათა, არსეწადიდან, ჩემო მკითხველო და „იყო და არა იყო“ ენრიდან მეტად საინტერესო ამბავს გავცნობთ „პარტახიდან“, თუმცა, მანამდე ისიც ვთქვათ, „კაცია ადამიანი?!“ ილიამ არ გააქმე, თუ როგორი იყო თათქარისთა ეხო-ფერე ლუარსაბამდე... რაც შეეხება ვერან ტყვრახის ეხო-ფერეს „პარტახში“ ისეთი დაწვრილებით აღწერა, ნებსმიერ ეთნოგრაფიულ მუხუდებს წაადგება ექსპოზიციის გამოდღრებისთვის... მოუხმინით ენაზე, იღონდ ვერ თავად ვერანი გავიწინოთ ვინც არაფრით ჭკვიეს თავად ლუარსაბს, არცა გარეგნობითა და არცა სხვაფერე.

„ვერან ტყვრახის გლეხკაცის

პირობაზე ძლიან სახლოვანი ცხწყვილი კაცი იყო თავის სოფელში. მცალი ტანის, ბეჭებში კარგა მიყვანილი, ცოტა მომავვერემანო, ვაუკაკური, ლამაზი პირისხის და, რაც შევევრება უსწავლელ კაცს, კარგი სიტყვა-პასუხის პატრონი. ამასთან მუყათით მუმ და მყოვანზე იმ სოფელში ვერანზე უკეთესი და შედლებული გლეხი ორიც არ მოიპოვებოდა.“

აი, ასეთი კაცი იყო ვერანი, კაცი ქურციკად წოდებული აფთართა და ვეცხეთა საბილო არცა იმყოვად.

და ვთქვათ ისიც, გასწინათ სადმე მსგავსი ჩემი მონიშნული უსწავლელი კაცის ამგვარი დასასათებისა?!

ეზოს მიხედვ, კოლაძე, ეზოს, ჩამქმის წერში და მეც „უხედავ“:

„როთახანი, ყვრით დასურული ფიცრის სახლი, მეორე კიდევ ისლით დასურული პატარა ფიცრული სახლი საჭმლის საკეთებლად, კაი ბეღელი, ფაცხა, ნალია, ოჯახისათვის საჭირო სხვადასხვა პატარა შინობები, ერთი უღელი ხარი, ორი მუწველი ძროხა, ღორები, — ესენი ყველა მოვალეობად ვერანს და ეს დიდ შედლებად ითვლებს გლეხკაცობაში. ამასთან ბატონისაგან დახსნილი თორმეტი ქცევა საკუთარი მიწა — საყენ და ვენახანი, კარგა მოზრდილი ეხო, ნიგვზის ხეებით დაჩრდილოლი, ეხოზე მოდებული საჩენი, რომელმაც მუმ, წელი, სარი და სხვა ამისთანაობა თავის დღეში არ გამოიღოდა. რა ბრძანება, გლეხობაში ვერანისთანა შედლებული ასზე ერთი ძლიეს მოიპოება. მართალია, ვერანს თავისი ოჯახის მოწყობა დიდ შრომად უყვდა, ბევრჯერ დაბე დღეზე მოუტანებია მუმობაში, ბევრჯერ ისე გაჭირვებია ტვირით, რომ თავისი ვაჩნის დღე უწყველია. როცა სახლის და ბეღლის ფიცრები გამოპქინდა ტყიდან, მხრები და შურები საკურტენე ცხენის ზურგივით დაუმყდა, ტყეები დაუსქდა და სისხლი მოსდიოდა ზედ. მაგრამ ისიც კარგია, რომ მისი ამგვარი შრომ დაუგვილოვებელი არ დარჩა...“

დაუჯილოდებელი იმ დროს, თუ არა, კომუნისტების მოსვლის პირველ წლებში, რაც ამჯერ გლეხებს დაემართებოდათ, მტრისას! ვინდა ცხოვრებაში და ვინდაც ლიტერატურაში...

მგონი დროა ორი მოთხრობის ორი გმირი დავაქორწინოთ. კარგად მასწავს როგორი ქალი უნდოდა ცოლად ლუარსაბს, მაგრამ მიჩვენეს ეს მეტად საინტერესო ამბავი თავად ილიამ მოგვიყვინა: „როცა ოცი წლისა შესრულდა და მოინდომა ცოლის შერთვა. ძალიან მოინდომა, მაგრამ არ იცოდა ვისი ქალი შერთო; მდიდარიც უნდოდა, კაი გვარის-შვილიც და მზეთუნახავიცა. ამგების მექონი ქალი ჩვენში მტრია. ლუარსაბს ვერ კი თვალის ეჭირა — იქნება შენგვდესო, და, რომ ვერსად ვერა ჰპოვა, გაიზრანა გულში — შეიკეროს პტყელის ბუმბიტებით ჩონა, ბუმბიტებითვე მართული განიერი მუდის მარვლი, ერთი ოცოდ თუმანს თავი მოუყაროს და ჩაივდეს ქალაქში იმ ფიქრით, რომ ერთი-ორიღვეჯერ ქება-ქება გაავაჭნებ დრომასათ, იქნება ერთი მდიდარი, კაი ვერანის და ოჯახის შვილი ქალი ბაღეს მიხედესო, თუ არა და სომის ქალები ხომ იქ არან, ათასს თუმანს წამოვიდებო. ბოლოს შეიტყო, რომ შორს წასვლა საჭირო არ არის; თავად გებლაძეს, დიად პატონანის გვარის და კაი ოჯახის შვილს, ერთი მზეთუნახავი ქალი უნის გასათხოვარი და ზედ ზურგზედ ორასი თუმანი თეთრი ნაღდად აკრია. აუფორთხადა ლუარსაბს გული, გაუყვდა გვერდებში და დღე-მუდამ საამუხად უღიბებდა, მაგრამ არ იცოდა — როგორ მიუხდინა საქმე უშველა ღმერთმა და ერთს დღეს მატყალიც გაუტყვრა.“

გამოუტყვრა და რაც მერე მიხდება სულ ცოტა ხანში გავისხნით. ახლა, „პარტახში“ გავადინავებით და ვთქვათ, როგორაა ვერან ტყვრახის საქმე

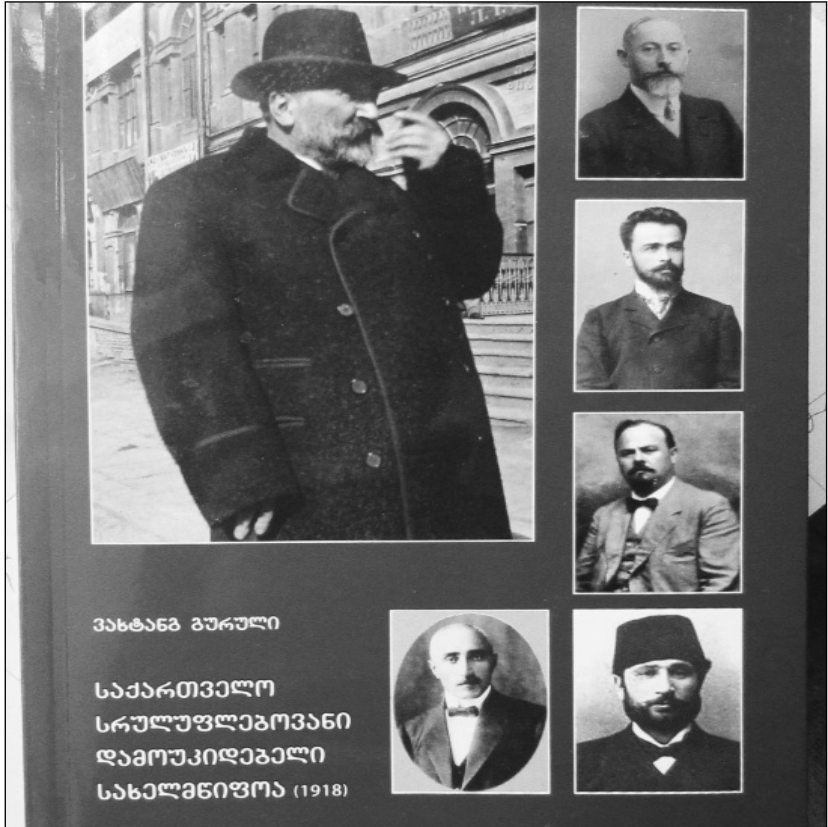
ვერისწერის ამბავში...

ამჯერზე ენაზე ნინოშვილის ვუსმენთ, მეტად საინტერესოდ ჰყვება, თუმცა მანამდე, როგორ შეიძლება არ ვთქვა, თქვნი არ ვიცი და მე, ახრზე არ ვარ, თუ იყო ლუარსაბის სოფლად თუნდაც ერთი ოჯახი, ლუარსაბს რომ სიხედ ნატრობდა?! არა, ვიცი, და რაც ვიცი, ისაა, რომ ბატონ ენაზე ნინოშვილი სულ რამდენიმე წუთს და მხოლოდ შემდეგ მივეუბრუნებით ლუარსაბს.

„გასაკვირველიც არ არის, რომ ვერანს ბერი იმ სოფლის გლეხკაცი ნატრობდა სიხედ, ბერ ღარიბ აზნაურის ოჯახსაც ეჭირა თვალის ვერანზე, — ვინცთაა, ცოტა რამ მოგვეცეს სასყილად და ჩვენი ქალი ითხოვოსო. მაგრამ ვერან ძლიერ ფრთხილობდა და აზვადებდა ცოლის შერთვას. „კი, პაწათ რომ ღვეხინარევი, აზნაურის ქალს მომცვენ ცოლათ, მარა რა! დაუდგება ამ ჩემ ნაკვეთე ოჯახში და იტყვის: ჩემმა ბედმა ყაძახის ხელში ჩამაგლო და ჩემ სიცოცხლეში მინც ვჭამ მის ოჯახსო. გვიჩნეს კურუებს და ვინცხას მომაკლიოს. არაა ჩემი საქმე!“ — ფიქრობდა ვერან. გლეხის ქალებში ატანდა თვალყურს, მაგრამ ვერ ვერსად ეჩინა შესაფერი: ზოგის თვალაღობა არ მოსწონდა; ზოგი ლამაზი იყო, მაგრამ მშობლები მეტისმეტად ღარიბი ჰყვდა და ამიტომ სწუნობდა; ზოგი ლამაზიც იყო, გლეხის პირობაზე შედლებული ოჯახის ქალიც, მაგრამ „იმისთანა ემსკური თვალები აქ, რომ წმინდათ ვერ შენახავს თავსო“ და ამიტომ არ ირთავდა. ამასთან ვერანს ცოლის შერთვა ისე არ შეეძლო, თუ მისი დედა და დაი თანახმა არ იქნებოდენ. „იგი კაცით არ მიხსენებია, ვინც დღის უნებურს იხამსო“ — ამბობდა ვერან, რომელიც მართლაც დადი პატონით ეპრობოდა ღელას და დას. ამ უკანასკნელებს, რასაკვირველია, მზე ვერანზე ამილიდათ. მართალია, ხანდახან უკმყოფილბაც მოუვილიდა ვერანს ან დღესთან, ან დასთან, აწყენიებდენ ერთმანეთს, გაიბუტებოდენ, დამღვრებოდენ, მაგრამ კარგად რომ გაგეწინვით მათი უკმყოფილების საგანი, აი რა გამოიღობდა: რომელიმე ამთვანი რაზე მიხეხისა გამო უსაყვედურებდა მეორეს — ჩემი სიყვარული და პატონებმა არ გაქცესო. ეს უკანასკნელი იწყენდა, იჭვი როგორ შემოიტანა ჩემზე: „იგი თვარ მეფერარსა, აბა, ვიღა მეფერარება ჭკვიანზე სხვათი“. ამ მიხეხისაგან გამოიწვეული საყვედური ხანდახან ვერანს ქართუქად გადაიქციოდა, მაგრამ დიდხანს ვერ გატანდა, ადრე ცხრებოდა და მთელი ოჯახი ისევე ენთსულებდა და ერთხელად ცხოვრობდა. ამ ერთ სულელობას ხელს უწყობდა ოჯახის მცირერიცხვანობა: დედა და დამა, ამთხე მეტი არავინ იყო ვერანის ოჯახში. ხვარამზე (ვერანის დღის სახელია) დადიოდა მკითხველთან და აკითხინებდა — ვერანს როგორი ბედი მოვლის ცოლის შერთვამით. მკითხვები ამოძლებდენ: „დიდი ბედინი შეიქნება ცოლის შერთვითი“. მაგრამ თუ ვინ უნდა აერჩია ხვარამზე სარძოდ, ამის შესახებ კი არას ეუბნებოდენ“.

გიორგი კილაძე

ილია ჭავჭავაძის მკვლელი

მამბაზა გურული

საპარტიველო
სრულუფლებოვანი
დამოუკიდებელი
სახელმწიფო (1918)

1907 წლის 30 ნოემბერს ოზურგეთის სოფელ ნაგომრის მცხოვრებმა, სოციალ-დემოკრატებთან კავშირში მყოფმა ალექსანდრე გრეკოვმა თავისი ნებით მისცა შეძღვევი შინაარსის ჩვენება: 1907 წლის ზაფხულში გურიაში, სოფელ ბახვში, სოციალ-დემოკრატების კრებაზე გადაწყდა ილია ჭავჭავაძის მოკლა. ტერორისტული აქტის განხორციელება დაეგეგმა **ერმულე** და **კალისტრატე დლიტიძეს** და ვინმე **ბასილაშვილს**. სოფელ ბახვში ჩატარებული კრების თაობაზე დაიწყო გამოძიება, თბილისიდან და საგურამოიდან ყურადღება გადატანილი იქნა გურიაზე. შედგევი წინასწარვე იყო ცნობილი: 1908 წლის 19 აპრილს ალექსანდრე გრეკოვმა ჩვენება შეცვალა და განაცხადა: **ბახვში არავითარი კრება არ ჩატარებულა, ყველაფერი მე მოვიგონეთ. ბახვში კრება მართლაც არ გამართულა. სოციალ-დემოკრატებმა მიზანს მაიღწიეს: ძიება კვლავ აგრარულ ნიადაგზე მომხდარი მკვლელობის ვერსიის დამუშავებას დაუბრუნდა.**

კავკასიის სამხედრო-საოლქო სასამართლო ძიების მასალებს დაედგინა ილია ჭავჭავაძის მკვლელობის პოლიტიკური მკვლელობის კვალი. არც მათგან და ამის ორგანიზატორები დაუდგინათ. ისიც კი არ გამოუკვვევიათ, უშუალოდ ვინ ხელმძღვანელობდა ტერორისტებს, ვინ ამზადებდა მათ ტერორისტული აქტისათვის, ვინ მისცა გლეხებს დავალება, რომ 1907 წლის 30 აგვისტოს გზაზე დახვდნოდნენ ილიას. გამოძიებების, მოსამართლემ და პროკურორმა თითქოს არ იცოდნენ, რომ ტერორისტული აქტი ხორციელდებოდა ასეთი სქემით: ტერორისტული აქტის დაკვეთი – ტერორისტული აქტის ორგანიზატორი – ტერორისტული აქტის უშუალო ხელმძღვანელი – ტერორისტები.

1909 წლის 10 აგვისტოს სასამართლომ **თედო ლასაურს, ვიორგი (ლომა) ზინანიშვილს და ივანე (ვანო) ინაშვილს** ჩამოხრჩობა მოუსაჯა. განაჩენი სისრულეში იქნა მოყვანილი 21 აგვისტოს. **გიგოლა მოძღვრევილი** ციხეში გარდაიცვალა. **პავლე ფშაველიშვილი** (ფშავერი) 1908 წლის 11 მაისს ციხიდან გაიქცა. ის 17 დეკემბერს პოლიციელებთან შეტაკებისას მოკლეს. **გიგოლა ბერიბაშვილის** კვალს პოლიციამ ვერ მაკვლია. ჩანს, ის სოციალ-დემოკრატებმა საიდუმლოდ გადამაღეს.

ილია ჭავჭავაძის მკვლელობის საქმის ძიება და სასამართლო (1907-1909 წწ) იყო არც თუ ისე კარგად დადგმული საპექტაკალი. 1907-1909

წლებში წინასწარგანზრახულად მცდარი ვერსიით წარმოებული გამოძიებითა და სასამართლოს მიერ იმავე მცდარი ვერსიის კუმშირტებად აღიარებით პასუხგაუცემელი დარჩა ბევრი კითხვა. გამოძიებებმა (ილიაშენკომ, ევსემევიკომ) მოწიფებს, ევსემევიკომს და ბრალდებულებს არ დაუსვეს ისეთი კითხვები, რომლებიც ლოგიკურად გამოძინარიება მათ მიერ მიტეული ჩვენებებიდან. არ დაკითხულა რაიმე მნიშვნელოვანი მოწი. ისეთი შთაბეჭდილება იქნება, რომ თითქოს გამოძიებები მიშობდნენ **ფარდა არ ახლოდა სიმართლეს**. ყველა საუბრეელი გვაქვს დავაკენათ: **გამოძიებამ შეასრულა კავკასიის კოლონიური აღმინისტრაციის დავათა – ილიას მკვლელობას პოლიტიკური, შეკვეთილი მკვლელობის კვალიფიკაცია არ მისცა და, აქედან გამომდინარე, არც მკვლელობის დამკვეთისა და არც მკვლელობის ორგანიზატორების დადგენა უცდა.** მთელი ყურადღება უშუალოდ ტერორისტული აქტის (მკვლელობის) მონაწილეთა ვინაობის დადგენას დაეთმო. ამ კითხვებზე პასუხი უნდა გავცა გამოძიებასა და სასამართლოს. ის, რაც არ გავიდა 1907-1909 წლებში, ცხადია, ვეღარ გავიდა ებოდა მეორე გამოძიებისა და სასამართლო პროცესის დროს (1941-1942 წწ.). მით უფრო, რომ მეორე გამოძიებამ და სასამართლო პროცესმა წინასწარგანზრახვით ისევე მცდარი ვერსიის დაუტერა შხარი.

ილია ჭავჭავაძის მკვლელობის საქმის გამოძიება და სასამართლო პროცესი (1941-1942 წწ). რუსეთის იმპერიის აღსასრულს (1917 წლის თებერვალ-მარტში) თითქოს ხელსაყრელი პირობები უნდა შექმნა ილია ჭავჭავაძის მკვლეობის საქმის ობიექტურად გამოძიებისათვის. საქართველოს დემოკრატული რესპუბლიკის (1918-1921 წწ.) ხელისუფლებამ ამ თვალსაზრისით იმედები ვერ გაამართლა. ვერ კიდევ საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის აღდგენამდე (1918 წლის 26 მაისამდე) ამერკავკასიის განსაკუთრებული კომიტეტის (ოზაკომი) და ამერკავკასიის კომისარიატის მმართველობის პერიოდში (1917 წლის მარტი - 1918 წლის აპრილი), ისევე, როგორც ყოფილი რუსეთის იმპერიის მთელ ტერიტორიაზე, საქართველოშიც დაუცველი და მოუვლელი აღმოჩნდა რუსეთის იმპერიის სახელმწიფო დაწესებულებების არქივები. მასალების დიდი ნაწილი ან დაუდგვრებით, ან შეგნებულად (პოლიტიკური მიზნით) განადგურდა. ყველა პოლიტიკური პარტია და პოლიტიკური

მოღვაწე ცდილობდა მოესპო ისეთი საარქივო მასალა, რომელიც სახელს გაუტენდა მას. ასე განადგურდა მასალები თბილისისა და ქუთაისის გუბერნიების უნდარმტოიათა სამმართველოების, თბილისის ოზრანკის, კავკასიის ოზრანკის, თბილისის პოლიციისტიერის, დროებითი სამხედრო გუბერდნატორების, მახრების უფროსების, თბილისისა და ქუთაისის საოლქო სასამართლოების, თბილისის ოლქის პროკურორის, ქუთაისის ოლქის პროკურორის, კავკასიის სასამართლო პალატის, კავკასიის სამხედრო-საოლქო სასამართლოს, თბილისის მეტეხის საყრობილისა და სხვა საპრობილეთა არქივებიდან. შეგნებულად თუ შემთხვევით განადგურებულ საარქივო მასალათა შორის აღმოჩნდა ილია ჭავჭავაძის მკვლელობის საქმის გამოძიებისა და სასამართლოს მასალები (1907-1909 წწ.). ამ დანაკარგის ანაზღაურება დღეს უკვე შეუტლელა.

1918 წლის 26 მაისის შემდეგ ილია ჭავჭავაძის მკვლელობის საქმის ობიექტურად გამოძიება საზოგადოების სრულად ბუნებრივ მოთხოვნად იქცა. ამ მიმართულებით გადაიდგა კიდევ ზოგიერთი კონკრეტული ნაბიჯი. საბოლოოდ, საქართველოს დემოკრატული რესპუბლიკის სოციალ-დემოკრატული (მენშევიკური) ხელისუფლების აზრი ილიას მკვლელობის საქმის გამოძიებასთან დაკავშირებით ორად გაიყო. ერთი მიჩნევიდნენ, რომ ილია ბოლშევიკებს მოკლეს, ამტომაც მკვლელობის საქმის გამოძიებას დიდი პოლიტიკურ-იდეოლოგიური მნიშვნელობა ექნებოდა. მეორე თვლიდნენ, რომ, მართალია, ილია ბოლშევიკებმა მოკლეს, მაგრამ მკვლეობის საქმის გამოძიებას შეიძლებოდა ჩრდილი მიეციენბინა ქართველი მენშევიკებისათვისაც, რადგან ქართველ მენშევიკთა ნაწილი იდეური თვალსაზრისით დაბრისპირებული იყო ილია ჭავჭავაძისთან და აქტიურად ებრძოდა მას. საბოლოოდ, ილიას მკვლელობის საქმის გამოძიებას **სახელმწიფო ზრუნვის საგნად ვერ იქცა.** საქართველოს სოციალ-დემოკრატული პარტია, მართალია, ილიას მკვლელობის თაობაზე მასალებს აგროვებდა, მაგრამ ეს საქმე მინდობილი ჰქონდათ არაპროფესიონალებს, მუშაობა წარმოებდა უსისტემოდ. საზოგადოებამ გაავრცელდა ხმები, რომ კომისიამ მასალების რაღაც ნაწილი ან განადგურა, ან საგულდაგულიად გადამაღა.

1921 წლის თებერვალ-მარტში საქართველო საბჭოთა რუსეთმა დაიპყრო. დამარდა საბჭოთა ხელისუფლება. დაიწყო ილია ჭავჭავაძის ნაზრევისა და ნაღვაწის უარყოფის ახალი ეტაპი. ილია გამოცხადდა „ფეოდალურ-მონარქისტული ნაციონალიზმის მამამთავრად“, „ხალხთა შორის ეროვნული შეღლის გამდვივებლად“, „თავდახნაურობის ინტერესების დამცველად“. „პატონეზობის იდეოლოგიად“, „სასტიკე მემამულედ“, „სოციალური თანასწორობის მოწინააღმდეგედ“, „პროგრესის შემთხვევებლად“ და ა.შ. ილიას სულიერი მემკვიდრეობის უარყოფა მიმდინარეობდა საბჭოთა საქართველოს ერთ-ერთი პოლიტიკური ლიდერის, XIX საუკუნის 90-იანი წლებიდან ილიას წინააღმდეგ მიმართული ბნტური კამპანიის სულიანამდეგმებისა და ილიას მკვლელობის ერთ-ერთი ორგანიზატორის, **ფილიპე მასარადის**, ხელმძღვანელობით. აქვე სრულიად გარკვევით უნდა თქვას: **ილია ჭავჭავაძის ნაზრევისა და ნაღვაწის უარყოფა არ შეიძლება განვიხილოთ ფილიპე მასარადის კერძო ინიციატივად.** ეს იყო საბჭოთა საქართველოს პოლიტიკური ხელმძღვანელობის ნება, ე.ი. სახელმწიფო პოლიტიკა. სერგო ორჯონიკიძესა და ფილიპე მასარადეს შორის

(დასაწყისი „ალიონი“ №17-21)
1921-1922 წლებში სხვადასხვა გარემოების გამო ურთიერთობა სერიოზულად დაიძაბა. მიუხედავად ამისა, ამერკავკასიის ფედერაციის პოლიტიკური ლიდერი სერგო ორჯონიკიძე და საბჭოთა საქართველოს ერთ-ერთი პოლიტიკური ლიდერი ფილიპე მასარადე სრული თანხმობის ვითარებაში ცდილობდნენ ილიას სახელის ამომლას საქართველოს ისტორიიდან. ისინი **ისტორიკოსებსა და ლიტერატურათმცოდნეებს აბიულებდნენ, XIX საუკუნის საქართველოს ისტორია და ქართული მწერლობის ისტორია ილიას გარეშე გავაზრებინათ.** ამის მაგალითის იძლეოდა ფილიპე მასარადე, რომელიც ილიაზე წინ დანდელ ჭონქაქეს აყენებდა. ვინც ამ უმსგავსოების წინააღმდეგ ხმას ამძლეობდა, სასტიკად იდევნებოდა. ილია ჭავჭავაძეს ბევრი სხვაც ებრძოდა, მაგრამ მათგან განსხვავებით, ფილიპე მასარადის ნაწერებში აშკარად იგრძნობა ბიოლოგიური ზიზი ილიასადმი. საოკარია, მაინც რაოდენ დიდი უნდა ყოფილიყო ფილიპე მასარადის სიბულელი ილიასადმი, რომ XIX საუკუნის 90-იანი წლებიდან მოყოლებული ორმოც წელზე მეტი ხნის განმავლობაში განუწყვეტლივ ებრძოდა მას, ვერ ცოცხალს, შემდეგ მკვდარს.

1921 წლიდან ფილიპე მასარადე სისტემტურად აფერხებდა ილიას მკვლეობის თაობაზე მასალების მოძიებასა და გამოქვეყნებას. იბეჭდებოდა მხოლოდ ისეთი მასალა, რომელიც მხარს უჭერდა ოზრანკის მიერ ილიას მკვლელობის ვერსიას. საბჭოთა საქართველოს პოლიტიკური ლიდერი ავტორების მიმართ მექარასა და შანტაჟსაც არ ერიდებოდა.

ილია ჭავჭავაძის ნაზრევისა და ნაღვაწის უარყოფა ფილიპე მასარადისა და „მისი რზხმის“ (ე.ი. ხელისუფლების) მიერ 1921 წლიდან 1934 წლამდე გაგრძელდა. ამ სამარცხვინო კამპანიას 1934-1937 წლებში ზღვარი დაუღო იოსებ სტალინმა.

1934-1937 წლებში, ილია ჭავჭავაძის პიროვნებისა და შემოქმედების მიმართ საბჭოთა ხელისუფლების დამოკიდებულების სასიკეთოდ შემოტრუნებისათმავ, კვლავ თავისთავად დასვა კითხვა: **ვინ მოკლა ილია? XX საუკუნის 30-იანი წლების შუა ხანებისათვის პასუხის ერთადერთი, ხელისუფლებისათვის მისაღები ვარიანტი ასეთი იყო: ილია ჭავჭავაძე რუსეთის იმპერიის ხელისუფლების დავითი მოკლა ოზრანკმა.** დაიწყო ამ ვერსიის დამდასტურებელი მასალების მოძიება. ამ მეტად საპასუხისმგებლო საქმეს იოსებ სტალინის დავალებით საქართველოს პოლიტიკური ლიდერი **ლაფრენტე ბერია** ხელმძღვანელობდა. რამდენიმე ავტორმა, მიუხედავად დიდი მონდობისა, ვერ შეძლო ხელისუფლების დავითის შესრულება. მოძიებული მასლიდან აშკარა ხდებოდა, რომ ილიას მკვლელობა შეუკვეთა რუსეთის სოციალ-დემოკრატულმა მუშათა პარტიამ, ოზრანკის კვალი არ დასტურდებოდა. 1938 წელს გამოიცა **პაატა გუგუშვილის** წიგნი „ილია ჭავჭავაძის მკვლელობა“. მართალია, პაატა გუგუშვილი ილიას ოზრანკის მოკლულად მიჩნევიდა, მაგრამ ნაშრომიდან (გამოკვლევიდან და თანდართული დოკუმენტებიდან) აშკარა ხდებოდა, რომ ოზრანკის მიერ ილიას მოკლის ვერსია შეიზრული იყო, კვალი აშკარად სოციალ-დემოკრატებისა კნ მიდებოდა. ასეთი შეუსაბამობა პაატა გუგუშვილის დონის მეცნიერს არ შეიძლებოდა მხედველობიდან გამოჩენოდა, კიდევ რომ გაპარეოდა, წიგნს ცენზურა არ გაუშვებდა. უნდა ვერარაულით, რომ სინებულ წიგნში არსებული ეს „შეუსაბამობა“ იოსებ სტალინს სჭირდებოდა. ორი კურდღლის ერთდრო-

ულად დაჭერის დიდოსტატს აბოთ აჭერადაც რაღაც მიზანი ამბოვებდა. **იოსებ სტალინის ეს მიზანი იმდენად ვერაფული იყო, რომ ლაფრენტე ბერიაც კი დაიბნა.** იოსებ სტალინისაგან ილია ჭავჭავაძის მკვლელობის საქმის გამოძიების დავალება რომ მოულია, გაოცებულ ლაფრენტე ბერიას უთქვამს: **ამ საქმეს რაღა გამოძიება უნდა? ილია ჭავჭავაძის ერთ-ერთი მკვლელი ბელადს მოსკოვში ჰყავს ოსიოსთან, მეორე კი მე მიზის თბილისშიო.** ძნელი მისხვედრი არ უნდა იყოს, რომ ლაფრენტე ბერია სერგო ორჯონიკიძესა და ფილიპე მასარადეს გულისხმობდა.

ზემით აღენიშნეთ, რომ 1934-1937 წლებში ილიას ნაზრევისა და ნაღვაწის ობიექტურად შეფასებამ, ილიას რეაბილიტაციამ ბუნებრივად დასვა კითხვა: **ვინ მოკლა ილია? ხელისუფლებისა, სურდა თუ არ სურდა, ამ კითხვაზე პასუხი უნდა გაეცა.** ეს კი ილიას მკვლელობის საქმის გამოძიებას მოითხოვიდა. საუკუნის დანაშაულისთვის ფარდის ახდის აუცილებლობა სხვა მიზეზებაც განაპირობა. უნდა ვივარაუდოთ, ილიას მკვლელობის საქმის გამოძიება და სასამართლო პროცესი იოსებ სტალინს XX საუკუნის 30-იანი წლების შუა ხანებისთვის შექმნილი ვითარების გამო დასჭირდა. უფრო კონკრეტულად კი, იოსებ სტალინს ფილიპე მასარადისა და სერგო ორჯონიკიძის თავიდან მოშორება სურდა. ძველი ბოლშევიკური გვარია სერიოზულად ფიქრობდა იოსებ სტალინის სერგე კიროვით ჩანაცვლებასზე. სერგე კიროვის მკვლელობის შემდეგ (1934 წ.) ძველ ბოლშევიკებს იოსებ სტალინის შეტკვლელის ძიებაზე ხელი არ აუღიათ. სერიოზულად იხილებოდა სერგო ორჯონიკიძის კანდიდატურა. თუ სერგო ორჯონიკიძეს ილია ჭავჭავაძის მკვლელობის ორგანიზატორა დაუბტკიცებოდა, ეს იოსებ სტალინის ხელში მნიშვნელოვანი კომპრომატი იქნებოდა. თუმცა გარკვევით უნდა აღინიშნოს: იოსებ სტალინი სერგო ორჯონიკიძის თავიდან მოშორების სანაცვლოდ, ილია ჭავჭავაძის მკვლელობაში რუსეთის სოციალ-დემოკრატულ მუშათა პარტიას არ დადანაშაულებდა, ჩრდილს არ მიაყენებდა. გარდა ამისა, ფილიპე მასარადისა და სერგო ორჯონიკიძის ილიას მკვლელობის ორგანიზატორებად აღიარებით საქმე არ დასრულებოდა. ბუნებრივად დაისძებოდა კითხვა: ვისი დავალებით მოქმედებდნენ ისინი? მკვლელობის დამკვეთის ვინაობა თავისთავად ცხადი ვახდებოდა. **უფრო საგარაულოა, რომ იოსებ სტალინმა ლაფრენტე ბერიას მართლაც მისცა მითითება ფილიპე მასარადისა და სერგო ორჯონიკიძის, როგორც ილიას მკვლელობის ორგანიზატორთა, მამხილებული მასალების მოძიების თაობაზე, მაგრამ ეს მასალა გარკვეულ დრომდე საიდუმლოდ უნდა ყოფილიყო დაკულო, როგორც კომპრომატი სერგო ორჯონიკიძის წინააღმდეგ. ძიებასა და სასამართლოს კი ოზრანკის ვერსია უნდა დაესაბუთებინა.**

ილია მკვლელობის საქმის ძიება გარკვეულწილად შეაფერხა ლაფრენტე ბერიას მოსკოვში გადაყენებამ (1938 წ.). ამით ისარგებლა ფილიპე მასარადემ და კიდევ ერთხელ სცადა ილიას მკვლეობის საქმის გამოძიების შეფერხება. მალე ფილიპე მასარადე მკაცრად გააფრთხილეს და ისიც იძულებული ვახდა მაყრენლის როლით დაკმაყოფილებულიყო.

(ბაბრამქიძე ი. ი. ნიქმძა)
მამბაზა გურული
(ვ. გურული „საქართველოს ახალი ისტორია“, ტ.3, გვ. 542 - 546)

156-ე თეატრალური სეზონი გაიხსნება ექვთიმე ღვთისპატიოსნის სცენური პერსონით „ექვთიმე“

— თეატრალური სეზონი თბილისში, მიხეილ თუმანიშვილის სახელობის თეატრში გაიხსნება სპექტაკლით „დედა ომი“, თუმცა 156-ე თეატრალური სეზონის ოპერეტის სახელმწიფო დრამატულ თეატრში, მიხეილ თუმანიშვილის ფონდის შექმნის დღეს გაიხსნება მხატვრულ-დოკუმენტური ფანტაზმაგორიით, სახელწოდებით „ექვთიმე“, — აღნიშნა ოპერეტის სახელმწიფო დრამატული თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელმა, ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწემ ვასილ ჩიგოგიძემ, 12 თებერვს გამართულ პრესკონფერენციასზე.

აღნიშნა ისიც, რომ სპექტაკლის ჩვენება გაიმართება ოპერეტის მუნიციპალიტეტში დაგეგმილი ღონისძიებების ფარგლებში, რომელიც საქართველოს კულტურის, სპორტისა და ახალგაზრდობის სამინისტროს და ოპერეტის მუნიციპალიტეტის მერიის მხარდაჭერით განხორციელდება.

პრემიერას კი ოპერეტული მაცურებელი 24-25 თებერვს იხილავს. დამდგმელი რეჟისორი და სცენური ვერსიის ავტორი რეჟისორი გონა კაპანაძე გახლავთ.

ეს არის ერთ-ერთი უძველესი პერიოდი საქართველოს ისტორიაში, როცა საქართველოს მთავრობა ემიგრაციაში წავიდა, დაუცველი ეროვნულ საგანძურს, ერთად ერთ პატრიონად მაშინ, ოპერეტის, სოფელ ლიხაურში დაბრუნდა ექვთიმე თაყაიშვილი, ახლა უკვე წმინდანად შერაცხული ექვთიმე ღვთისპატიოსნისადმი.

ვასილ ჩიგოგიძის აღნიშვნით, ფაქტობრივად, ეს იქნება ტრილოგიის მესამე ნაწილი, რომელიც დაიწყო სპექტაკლით „გურიის უკანასკნელი დედოფალი სოფიო“; შემდეგი, ვაჟა ფშაველამ, ილია, აკაკი იქნება.

„რაც შეეხება ექვთიმეს ჩვენებას, იგი საფრანგეთისთვის, ლევილისთვისაც მზადდება. ეს ფესტივალი სწორედ ჩვენი სპექტაკლით გაიხსნება“.

ბა 2024 წლის ივნისის თვეში, ვიცით განდგება კითხვები, რადგან ბევრი აზრთა სხვაობა იმ პერიოდის, მოვლენებისა და პიროვნებების მიმართ, ამიტომაც შევეცადეთ მივყოლოდით დოკუმენტურ მასალებს და ჩაკვეთილ მხატვრული შტრიხები. თუმცა იმდენი პერსონაჟი და ფაქტები იმ პერიოდთან დაკავშირებული, სამწუხაროდ ბევრი მოქმედების შემცირება მოვიწვევს.

არ ვმაღავეთ, რომ ებრაელების გადარჩენაში, მანძილედ ლევილელ საზოგადოებას დიდი როლი მიუძღვის. მათ პასპორტებს ეზიდებდნენ და ეროვნებად ქართველებს უწოდებდნენ.

პრესკონფერენციის შემდეგ ყურანლისტები სპექტაკლზე „ექვთიმე“ მუშაობის პროცესს დაესწრნენ, სპექტაკლის მთავარ რეჟისორს გონა კაპანაძეს სთხოვეს კომენტარი:

— პირველად საქართველოში ოპერეტის თეატრი შეეჭვირა ამ დიდ თემს. ბატონმა ვასილ ჩიგოგიძემ ჩაიფიქრა ეს პროექტი — ტრილოგია „დედოფალი სოფიო“, „რესპუბლიკა გურია“ და „ექვთიმე“.

ჩვენ ამ სპექტაკლის სცენარზე პანდემიამდე ვმუშაობდით. ექვთიმეს გმირი ყველამ იცის, ამიტომ მაცურებელს აინტერესებს ახალს რას შევთავაზებთ. განძის თემა იცით, მაგრამ სხვა ახალი იქნება ყველაფერი, რადგან ექვთიმეს ცხოვრების ბევრი დეტალი გავარკვეეთ, ბევრ მასალას გავეცანით. არსად შეგვხვდრია ექვთიმეს შესახებ რაიმე ხინჯი. ჩვენი გმირი არის ძალიან მებრძოლი, შემტევი, დამთმობი და კვიციანი დიპლომატი. ამავე დროს იცის მისი ვალდებულება და მოვალეობა, რომელიც მას განგებამ დააკისრა. ძალიან დიდი ტრაგიკული ისტორიის მატარებელია: როგორ დატოვა სამშობლო, როგორ ჩავიდა ემიგრაციაში, იქ გატარებული წლები და სამშობლოში დაბრუნება. თითქოს დამთავრდა მისი ტანჯვა და ისევ დაიწყო.

ქართული საზოგადოება, როგორც ჩვევია, არ იყო ექვთიმეს და ემიგრაციის მიმართ ერთგვაროვანი. ექვთიმემ და ქართულმა ემიგრაციამ საქართველოში ჩამოიტანეს სხვადასხვა ადგილას გაბნეული, დამატებითი ექსპონატები.

ჩვენს სპექტაკლში ვვინდა საუკუნის იქედან დაგვიტანა, რომ ეს არ იყო მარტო თავგანწირვა, როგორც ექვთიმეს გმირი გვეუბნება, — ეს იყო ჩემი ჯვარცმა, ჩემი გოლგოთა, ასე უნდა მეცხოვრა, სხვაგვარად არ შემიძლო — გვითხრა რეჟისორმა.

იგი უშუალოდ დადგმის მიმდინარეობის პროცესზეც ვგვსაუბრა:

— ეს ოპერეტის თეატრში ჩემი მთელი სპექტაკლია. იმდენად დიდი რეზონანსი გამოიწვია ამ თემამ, რომ ექვთიმეს როლზე გვეკონდა შემოთავაზება ემიგრაციაში მყოფი ცნობილი ქართველი მსახიობებიდან გერმანიიდან, საფრანგეთიდან, საბერძნეთიდან... მე ვთქვი, თუკი ოპერეტის არ ჰყავს თავისი ექვთიმე, მაშინ ეს სპექტაკლი სხვა თეატრში დავდგათ. ჩვენ ამ როლზე შევარჩიეთ

ძალიან კარგი ოპერეტული მსახიობი გიორგი დოლიძე. სპექტაკლში 20 მსახიობი მონაწილეობს.

ოპერეტის თეატრს ყველა საშუალება აქვს, (კარგი მსახიობები, ტექნიკური მოცემულობა, დარბაზი, ტექნიკური ჯგუფი) რომ მაცურებელმა კარგი პრემიერა ნახოს. გვერდში გვიდგას თეატრის დირექტორი, მხატვარი ლომეულ მურუსიძე, სპეციალურად მოწვეული კოსტიუმების მხატვარი ქეთევან ციხელაშვილი.

ძალიან ველეღ პრემიერის წინ, მაგრამ იმედი მაქვს მსახიობებთან ერთად ჩვენს ნაწევალს ბოლომდე მივიტანო — გვითხრა გონა კაპანაძემ.

6060 ნიკოლაიშვილი

„სამართველოს ბუნება უცხოელის თვალით დანახული“ და უცხოელის სიტყვაშიდან

ალიონი. ყაზახი მხატვრის, სერგეი შვეგოლიხინის ნამუშევრების პერსონალური გამოფენა, მერაბ ბერძენიშვილის სახელობის ოპერეტის თანამედროვე სახვითი ხელოვნების ცენტრში 11 თებერვს გაიმართა.

მხატვარი უკვე რამდენიმე წელია სტუმრობს საქართველოს და მათ შორის გურიას, მას შემდეგ, რაც მისი შვილი მარია შვეგოლიხინა საქართველოში დაოჯახდა.

ხედები თბილისის სხვადასხვა უბნიდან, მწვანე კონცხიდან, გომის მთიდან, ანასუელიდან, ურეკის, ბათუმის, შავი ზღვის პეიზაჟები, ეს მხატვრის ნამუშევრების ძირითადი თემატიკაა.

გამოფენა ხელოვნებათმცოდნე ლია ურუშაძემ გახსნა, ისაუბრა

მხატვრის ბიოგრაფიულ შტრიხებზე, ნამუშევრების თავისებურებებზე:

„— ამ გამოფენით გაიხსნა საშემოდგომო სეზონი, რაოდენ სასიხარულოა ის ფაქტი, რომ მხატვარმა თავად გამოთქვა სურვილი, მისი ნამუშევრები ჩვენს ცენტრში გამოფენილიყო. მას ძალიან მოსწონს საქართველო და ფიქრობს გურიაში დასახლდეს. აქ წარმოდგენილია ფერწერა, ნატურმორტი, და რაც მთავარია, ნახატებში არის სინათლე. 2011 წელს მხატვრის ნამუშევრები თბილისში, ქარვასლაში ყოფილა გამოფენილი. რამდენიმე პერსონალური გამოფენა აქვს გამართული ასტანაში, ნოვოსიბირსკში.“

ავთანდილ თავართქილაძე.

თანამედროვე სახვითი ხელოვნების ცენტრის დირექტორი:

„— კარგია, რომ მხატვარს უყვარს საქართველო, გურია, მარიც ქართველების რძალა. რაც მთავარია, მხატვარს აქვს თავისუფალი სივრცის შეგრძნება და მრავალფეროვნება. კულტურათმცოდნე ივანე მთებელი მხატვრების გამოფენაც გაიმართება ყაზახეთში. ოპერეტისგან მე და თამაზ დარჩია მივიღებთ მონაწილეობას.“

მხატვრის შემოქმედებაზე ისაუბრეს თამაზ დარჩიამ — გურიის მხატვართა კავშირის თავმჯდომარე; მხატვარმა ვახტანგ მამიშვილმა. აღნიშნა, რომ ასეთი თბილი ფერები ახასიათებთ ყაზახ მხატვრებს. თავად ბატონი სერგეი, რეალისტი მხატვარია. ხატავს იმას, რასაც ხედავს და აღიქვამს.

„გურია, ეს საქართველოს ოაზისია, აქ მწვანე ფერები მეფობს. ამიტომაც არის ასეთი სილამაზე, მაღლობა ყველას, მამას ასეთი დაფასებისთვის, მაღლობა ხელოვნების ამ ლამაზ ცენტრს და მის შესრულებას.“

— ამ სიტყვებით გადაუხადა მაღლობა ოპერეტის საზოგადოებას მარია შვეგოლიხინამ, რომელიც პატარა შვილთან ერთად სტუმრობდა გურიას.

ART სივრცე

შოუ სტუდია

ART სივრცე აცხადებს მიღებას

ART სივრცე - შოუ სტუდია, რომელიც ფუნქციონირებს ოპერეტის სახელმწიფო თეატრში აცხადებს 5-დან 17-წლამდე ასაკის მუსიკალური, ქორეოგრაფიული და თეატრალური ნიჭით დაჯილდოებულ აღსაზრდელთა მიღებას ვოკალურ-ინსტრუმენტული ანსამბლის (ბენდი) შოუ ჯგუფის ჩამოყალიბების მზინით.

სწავლება იქნება ნიჭისა და მოსწავლეობა ინტერესების მიხედვით:

- ვოკალში მოზადება, სიმღერის ინდივიდუალური და ჯგუფური შესწავლა** (საესტრადო, ხალხური სიმღერები და საგალობლები);
- მუსიკალურ-დასაკრავ ინსტრუმენტებზე დაკრის შესწავლა;**
- გიტარა** (რიტმი, კლასიკური, ელექტრო, სოლო და ბასგიტარა);
- დასარტემელი ინსტრუმენტები** (დრამა, ტომტომი და ა.შ.);
- კლავიშებიანი ინსტრუმენტები** (ელ. პიანინო, ორგანი, სინთეზატორი);
- ხალხური ინსტრუმენტები** (ფანდური, სალაშური, დიპლი პიტო და ა.შ.);
- ცეკვა** (თანამედროვე და ხალხური ცეკვის ელემენტების შესწავლა, სასცენო მოძრაობა შოუ პროგრამისათვის);
- სამსახიობო ოსტატობა** (მეტყველების კულტურა, მხატვრული კითხვა);

სწავლების პროცესში მოსწავლეები ნიჭის, მონაცემებისა და მიდრეკილების მიხედვით შეირჩევიან და გადანიჭილდებიან სხვადასხვა ჯგუფებსა და ანსამბლებში.

ART სივრცე-შოუ სტუდია ითვალისწინებს კონცერტებისა და შოუ პროგრამების მოზადებას და წარმოდგენას დიდ სცენაზე. ასევე პიარ კომპანიას სატელევიზო, ბეჭდურ მედიასა და სოციალურ ქსელებში სტუდიის წევრების ნიჭისა და შემოქმედებითი კუთხით პოპულარიზაციის მიზნით.

ART სივრცე-შოუ სტუდია ნებისმიერი ასაკის დაინტერესებულ პირებს ასევე სთავაზობს მუსიკალურ ინსტრუმენტებზე დაკრას, როგორც სამოყვარულო, ასევე პროფესიონალურ დონეზე.

განცხადებები მიიღება სახელმწიფო თეატრის ადმინისტრაციაში. მისამართი, ქ. ოპერეტის, ჭავჭავაძის ქუჩა №1. დაგვიკავშირდით 551 52 50 50.

 წვიმა +7+13 19 თებერვალი ხუთშაბათი	 მზა +12+22 20 თებერვალი პარასკევი	 მზა +15+20 21 თებერვალი შაბათი	 მზა +13+23 22 თებერვალი კვირა	 მზა, ღრუბალი +13+22 23 თებერვალი ორშაბათი	 წვიმა +10+15 24 თებერვალი სამშაბათი	 წვიმა +7+11 25 თებერვალი ოთხშაბათი
--	---	--	---	---	---	--